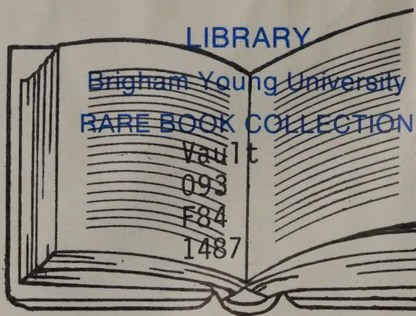

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault
093
F84
1487

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23820 5329

PHALARIDIS

MCCCCLXXXVII

a

FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u ELLEM Malatesta nouelle princeps illustris tantã mihi dicendi facultatem dari: ut uel præstantiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nup e græco in latinum traductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum.n. assequeretur: non modo multitudinis: sed eruditorum quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittam: neque.n. huiusmodi sunt: quæ possint breui proemio complecti. Qui ornatus: quæ tãta esset dicendi copia: quæ non tuo: & maiorum tuorum splendore superaretur? Tacebo igitur ĩ præsentia antiquissimam malatestarum familiam: quæ non flaminiæ modo ĩ qua foelicissimo principatu diu floruit: sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimum semper extitit. Tacebo maiores tuos: qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut nõ opus esset antiquiora consectari. Tacebo Pandulfum patrem: Carolum & Malatestam: patruos: quibus neq; bellicæ rei gloria: neque litterarum: quantum in principibus requirendum est: studiis: non liberalitate: non cæteris uirtutibus sua tempora præstantiorem habuerunt. Qui adeo inter se de uirtute contendisse uidentur: ut quem præferas difficile sit ferre sententiam. Adeoq; omnium iudicio laudantur: ut si qd

egregium/siqd magnificum/siqd pricipe dignum maiores natu meminisse uolunt: ex illorum forti ter gestis/acute dictis/prudēter excogitatis exem plum adducant. Accedis tu tātis progenitoribus digna soboles/nulla ex parte eorum laudibus in ferior. Cuius ego cum animi magnitudinem/ pie tatem/ liberalitatē/mores itegerrimos: quæ alias ut dixi: latius ꝓsequar: intelligerem: omnium ma xime delegi: cuius nomini Phalaris noster inscri beretur: de quo ut ingenue quod sentio ꝓfitear: maxime maiorum nostrorum uel negligentiam: uel ingratitudinem admiror: qui de tanto ac tam præclari ingenii uiro: uel nullā poenitus: uel cru delitatis tātum fecerint mentionē: eoq; rem addu xerunt: ut eius dumtaxat sæuitia nota sit oībus. Animi autem magnitudo/liberalitas/doctrina/in genii acumen/poenitus sileatur. Sed profecto ma ligni iudicis est: uno uel altero uitio acerrime exa minato uirtutum merita subticere. Neq; arbitror adeo Phalarim ī eos a quibus insidiis petebatur: q̄ doctos uiros ī Phalarim fuisse crudeles. Qui ue ro & unde fuerit: nemo latinorum: qui sciam: me minit. Cicero & Valerius maximus crudelitatem eius & cædem breui attigerunt. Eusebius cesarien sis tempora quibus tyrānidem apud agrigentum exercuit: & ea quidem dubia annotat. Eius autē epistolæ lōge magis & cōditionis eius & morum præseferunt testimonium. Sed nunquid ei creden dum? Ego quidem inter oīa scribendi genera nul lum uerius q̄ epistolas existimo. Historia oīum iudicio uera cōprobatur. Verum si recte considera

bitur scriptorum affectus/amor/odium/moetus: & id genus alia: quin multa addant: multa subtra hant: nemo asserere dubitabit. Accedit rerum cōsi liorumq; ignoratio: neq; enim oibus īterfuerunt: & res alienas plerumq; scriptitāt: de quibus diffi cile est preter euentus iudicare: & eas alii aliter sæ penumero: ut sepe usu euenit: referunt. Epistolas uero (& si i his simulari multa possunt & dissimu lari) ueriores tamē esse quis dubitet? Plerunq;.n. res nostras scribimus: petimus: negamus: argui mus: res nostras agitur: ex quo maxime affectus & cuiusq; mores ostēduntur. Qđ si in hoc quoq; scribēdi genere: tum moetus/tum cōciliandæ ami citiæ gratia: tum ut uiri boni esse uideantur: non nulli simulant aliquando: nō eiusmodi Phalarim contenderim: & recte quidem. Perlege queso has epistolas diligenter: Et si illius considerabis inge nium: inuenies in phalaride nullum simulationis argumētum. Inuenies maximi animi uirum: qui neminē formidet: neminē ad gratiā alloquatur. Inuenies aptæ frontis hoīem: q qđ aīo id etiā ore habere uideatur: q nullā boni uiri opinionem au cupetur: quippe q & gloriā & oīum adulationē re cuset: atq; contēnat. Vis in deos/in patriā pietatis exēplum? Habes phalarim: q & de his pie loqtur & exul ad restituēdā patriā atq; ornādā/pecunias elargitur. Vis studiorum musarumq; amatorem? Phalarim intuere: q Stesicorum poetam inimicissi mum captum a se/musarum reuerētia seruauerit. Vis liberalitatē? quē phalaridi prepones? Neq;.n. quod nō accipiat: sed q a se munera nō accipiātur

sæpe cõqueritur. Quis bene de se meritis gratior phalaride: qui manifesto cõiurationis crimine cõtra se deprehensum: medici sui precibus condonauit? Quid quod pluribus spõte sua pepercit? Hæc & huiusmodi plura q̃ dignissimo principe in his epistolis facile quis poterit intueri? Et q firmissimum est ueritatis argumẽtum semp sibi constat. Neq;.n.ulla fieri rõne põt: ut simulando quispiã semper eundem tenorem seruet: ne affectu & conscientia uel inuitus ad animi morbos ostẽdendos nõnunquã trahatur. Cæterum in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: & græcorum & latinorum pace dixerim: in hoc scribẽdi genere inuenies. Cuius dicendi caracterem utinã mea assequi potuisset oratio: sententias tamẽ spero me assecutum: quas & prudẽtia & sapientia plenas / & ad bene uiuendum principibus maxime accomodatas quis negauerit? Harum igitur quom ĩ manus mihi uenisset: elegantiã admiratus dolui eas duo milia fere annorum nostros homĩes latuisse. Quare non arrogantia / neq; enim uires meas ignoro / sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua rõne adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturum intelligerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi q̃ nullas. Crudelitatis autẽ qua omnes eum accusant: nõ tantum mihi ipse arrogo: ut melius q̃ ipse se excusaturum existimem. Ipse cãm suã agit quæ q̃ sit pbabilis / tua poterit præstãtia iudicare. Id tamẽ dicã: quod ad eius defensionẽ nõ parum facere arbitror. Ex primis Siciliæ tyrannis fuisse

Phalarim superbi Tarquini temporibus. Nam & Pycragoram ad quem Phalaris scribit eo regnante floruisse & Liuius & Aulusgellius & Eusebius asserunt. Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregrino & exuli / cretensem.n.& a patria astim phalide exulem se ipse testatur: & ei quem paulo ante ne parem quidē habuissent / parere indignabantur. Hinc populorum odium: hinc cōiurationes: hinc phalaridis metus: & quæ de eo feruntur crudelitates emanarunt. Qđ licet benignitas tua & morum tuorum præstantia talem cum subditis semp se gesserit: ut nihil q̄ te carius: nihil tibi magis q̄ uitam / q̄ foelicitatem tibi precentur: uel aliorum principum exemplo: quid moetus possit / nō ignoras. Vnum præterea in his epistolis me non parum perturbauit: q nōnullæ ita mendosæ sunt ut nulla possit ratione earum sententia cōiectari. Nec mirum: quom etiam familiares Ciceronis epistolæ: quas frequēter in manibus habemus / librariorum incuria q̄ mendosissimæ inueniantur. Eos ego locos annotaui: conatus tamen in quibusdā nō absurdam pro loco afferre sententiam. Quod si quando mihi emendatius exemplar dabit: particulis illis correctis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam Phalarim ipsum audiamus.

Phalaris Alciboo. 1

p Olicletus messenius: quē proditiōis apđ ciues tuos insimulas: morbo me īcurabili liberauit: nec ignoro me dolores tibi & lachrymas nuntiare. Te autē neq; ipse medicæ artis inuētor æsculapius cum oībus diis sanare unq̄ potuisset.

Aduersam enim corporis ualitudinem ars sanat. Animi autem morbo sola mors medetur: quã tu ꝑ multis & magnis sceleribus / nõ quidẽ coactis: quorum me arguis: sed uoluntariis / grauissimam expectato.

Hieronymo. xxvi

r Ogasti me quibus adductus rõnibus leontinos in agrum: quẽ mihi auferunt cõtra me imperũ faciẽtes: uicturũ me censuerim. Ego uero qđ iustitiorẽ cãm habeã / omitto: quippe q̄ nõ solum belli auctor: sed propulso illatũ. Hoc.n. nullius est apud uos momenti: illud aũt qđ & si uos dissimuleris: scire tamẽ uos necesse ẽ. Dicere sane possum uiris fortibus / pecuniis / nauibus / equis / me supaturum: quorum oium uos indigni cum eo hoste certatis: q̄ & horũ & fortunæ opulẽtissimus est.

Nicophemo. xxvii

q Vos in leontinorũ concionẽ miserabili cruciatu piisse enumerasti: eos quom nobis insidias tenderẽt / interemimus. Tu aũt nõ intelligis: quom calamitosum eorũ defles interitũ / nõ solũ his exemplis nobis nõ moliris insidias: sed ĩ leontinos: quos ĩ bellum cõtra nos cogis / pigriores reddis: ut in talẽ hostẽ iniuste bellũ moueant. Neq; enim fieri põt eundẽ & odio haberi ꝑꝑ crudelitatẽ: & ꝑꝑ mollitiẽ cõtemni. Quod si ad uota res succedãt: neq; his certaminibus uobis inuidimus: neq; cõtẽdere dehortamur.

Timonatti. xxviii

u Ici bello leontinos: ut autẽ dolori sufficias: nec poenitus absumaris / nõ oia tibi significamus: quemadmodũ una cum iis thauromenitanos & zaclenses eorũ socios supauimus. Neq; ꝙ

captitiuos talẽtis cẽtũ ꝑ his acceptis dimisimus: quippe q nolim te tam foelicibus nuntiis dolore extincto immerito uideri hominem interemisse.

Policleto medico. ii

n Escio qd de te potius admiret Policlete/medicinæ facultatẽ/an morũ fidẽ? Facultas.n.aduersam tyrãni ualitudinẽ: mores.n.tãtæ cedis premia uicerũt. Per hæc ambo iustitia tua discurrẽs: duobus me ꝑiculis ꝑiclitãtẽ: ui scilicet icurabilis morbi: & hostiũ premiis liberauit. Soli nãq; tibi licuit si morbo ꝑiissem/tyrãnũ uideri iteremisse. Sin minus quom qcqd mihi dederis/id ꝓmpto aio ad salutẽ acceꝑerim/me interimere: qđ tibi plurimũ ad eiusmodi premia cõsequẽda ꝓfuisset. Verum.n. uero noluisti preciũ iniustũ iustæ laudi præferre. Siqdẽ fortasse occasio illa tpris ad me interimẽdũ pp morbũ iustæ cedis cãm nõ habuit. Ego igitur qđ ita mecũ egeris/cũ in tua eẽm potestate/dignã tãta uirtute laudẽ reꝑferre nequeo. Hoc unum scio eam te assecutũ doctrinã: quæ deo digna sit: q medicinæ artẽ iuenit. Verũtamẽ cũ medicinæ & fidei laudibus/misi ad te aĩ mei erga te monumẽta puri auri phialas quatuor. Crateres argẽteos nõ nostri tpris artificii duos. Poculorũ thericliorũ paria decẽ: puellas ĩpollutas uiginti: qnquaginta milia athicorũ. Scripsi præterea & Teucro: ut ĩ retũ mearum dispẽsatiõe id tibi salariũ daret: qđ nauiũ gubernatores/& corpis custodes/& reliq cẽturiones accipiũt: paruã ꝓ fcõ ꝑ tãto beneficio uicẽ. Sed addatur minori meæ gratitudini me cõfiteri nõ hẽre quo pacto ꝓ meritis tibi debita possim ꝑsoluere.

l Iberaui tui gratia Calleſchrum:q mihi tam manifeſte inſidias fecerat:ut non ſolum eas confiteretur: ſed cōiuratos etiam indicaret. Adderetq; quo loco/& quando/ & qua ratione me aggreſſuri eſſent. Atqui īmemoris uiri eſſe uidebatur hominis ſalutem ei denegare:qui ſalutē aliis elargiatur. Simul etiam reputabā meum eſſe talē gratiam referre medico:q me liberauerit. Tuum autē longe decentius accipere qui medicinæ princeps es:& oēs ſanas indigētes. Cognoſcat autem ſuam temeritatem Calleſchrus/ꝙ uitæ a te gratiā accipit:quā alii iniuſte abſtulit. Abſtulit.n.quantum in eo fuit:quanuis fortuna non permiſerit.

Meſſeniis. iiii

a Vdio uos Policletum medicum ueſtrum tanquā agrigentinorum proditorē/accuſare:ꝙ cum me grauiſſimo morbo laborantē interimere potuiſſet/eo me liberauit:& iuſtitiæ eius laudem in iniuſtitiæ accuſationem uertitis: neq; uos huiuſcemodi cōfiteri pudet. Ego autē admodum eius artem:ſed longe magis eius mores admiror: qđ quom me tanquā morientē ſuæ fidei creditū haberet:non ut tyrannum interemit: ſed ut ægrotum omni conamine in priſtinā reſtituit ualitudinem. Atq ueſtris calumniis ne minimo quidē detrimento affectus eſt. Mea uero in ſe liberalitate inter ſiculorum ditiſſimos ī primis pōt annumerari. Non igitur ignoro:quin ob meam in Policletum liberalitatem oēs agrigētinorum proditores potius q̄ phalaridis percuſſores dici exoptetis.

n On ignorabam quin de tripodibus delphi
cis/& aureis coronis/ & aliis multis pretio
ſisq; muneribus quæ diis ueſtris recupatæ bonæ
ualitudinis gratia miſimus alterum faceretis: ut
ſcilicet aut ipſis diis pie offerretiſ:aut iis neglectis
inter uos ea partiremini:quod ipſi feciſtis. Simu
lata nãq; mihi iniuria/ac ſi noſtra qui ea miſimus
gratia/prophana fuerit/in deos ſacrilegium cõmi
ſiſtis. Quid.n.refert munera iam dicata/an tãtum
deſtinata diis aufferre?utraque enim illorum nõ
mittentium ſunt. Nos igitur gratiam i deos:uos
impietatẽ oſtendiſtis. Siquidem & dantem me/&
uos rapientes nouerunt. Satis autẽ habeo:ut deo
rum:qui a uobis expoliati ſunt:iram experti uos
ipſos ſceleſtos ĩtelligatis. Nam cum ex aliis:tum
ex eo quod miſſa a nobis munera eẽ uobis lucro
putaſtis:nihil eorum ſceleratum eſſe cõfitemini:
niſi forſitan ipſi theſauri duplicẽ ſortem habeãt:
ſi inter uos diſtribuantur/bonam:malam / ſi diis
dicentur. Preterea palam uos ipſos impietatis ar
guitis. Principes.n.decernendæ hoſtilis pecuniæ
cauſam ad populum referunt: uos autẽ populus
ad principes. Et quod omnium grauiſſimum eſt
deos tanquam malos homines:ſi munera a tyran
no accipiant:perditionis inſimulatis. Verum tres
qui ſententia ueſtra bene rempublicã gerunt:qui
ue nõ ſemel meſſanam:quemadmodum agrigen
tum/ſi quas petierant/pecunias dediſſem:meæ di
tioni ſubdidiſſent / impune dimittitis. Cuius rei
cauſa eſt:qđ eadẽ eſtis qua illi ſententia:neq; libe

re in huiusmodi auctores animaduertere potestis quom oēs capiēdis muneribus sitis obnoxii. Sed ne uideat munerum gratia hæc dicere: ne minimū quidē hāc amplius curā suscipiā. Meritas uero te meritatis uestræ poenas dabitis quos uiolastis/ & de me & de his quæ impune ī eos ausi estis. Va lete. Valere autē quom duplicem habeat significa tionem/ nolim uos ignorare ī deteriorem partem esse accipiendam.

Megarensibus. VI

cOnqueror de ingratitudine uestra: ꝙ quom de uobis sæpenumero benemeritus sim/ in fi nium controuersia: quæ mihi cum finitimis erat: falsum cōtra me perhibuistis testimonium. Meā autem accuso stultitiā: ꝙ a uobis frequēter lacessi tus/ adhuc nō sim factus sapientior. Nam quom nullo unq̄ tempore nostrum erga uos beneficio rum memores fueritis / nos tamē ac si ea nunquā obliuioni mādasseris/ nostrā erga uos beniuolen tiam liberalitatemq; semp ostendimus.

Thirseno. VII

s I eos q necessario iniuste aliqd admiserunt / in posterum meritas expectare poenas opor tet: quemadmodum ī egestensium cōsilio es con cionatus: quom opera mea ad diuinam prouiden tiam rettulisti: quænam spes de te ipso habēda ē? quom nō ex necessitate: sed sponte tua & cōsulto iniqua omnia prolabaris?

Leusippo. VIII

f Ilio tuo pp iuuentam: tibi pp senium parci mus: quāuis nullam ueniam mereamini. Ve

rum nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuẽta: neq; te senium eripiet. Immo eo uos grauiori sup plicio afficiemus: quo maiore uenia dignos duxi mus. Cleostrato. VIIII

a Dmodum mihi risu dignum & admiratiõe uidetur: ut quispiam admonitionibus tuis melior fieri possit/ & cõtinentior. Quippe q alios gastigare uult/ omni eum crimĩe liberum eẽ opor tet. Tu uero & his quæ in alios reprehendis crimi nibus/ & innumeris aliis obnoxius tanquam oĩo irreprehensibilis/ aliorum errores corripis.

Menacli. X

e T equos tibi paratos ad pugnã misimus: & Teucro ut pecuniã daret/ etiam mandaui mus. Siqua alia re tibi opus ẽ: ne pigeat ad me scri bere. Nihil. n. tam magnum a nobis petieris/ quin id tibi libenti aĩo largiamur. Aglao. XI

t Hesauros nostros quoscunq; nobis deus lar gitus est/ ad fortunæ mutatiões cõdidimus: non in sinu terræ / quemadmodum admones: sed in amicos: q a nobis dona accipere non dedignan tur. Tu uero neq; ĩ hoc benignum te nobis exhi bes: ut quãtum in nobis est: si principatu deiicia mur: ullam spem habere possimus. Atqui si non prius: nunc saltem tanquam depositum accipias mihi seruãdum: & in hoc amici munere fungare. Nullã enim terræ partem fidam nobis ducimus: si uobis amicis optimis tanquam pulueri diffida mus. Qui si fortunati fueritis: quanuis me aduer sa fortuna prostrauerit: lætus tamen nihilominus foelicem me existimabo. Eumelo. XII

q Vom neq; uidear:neq; sit iustum eum qui prior iniuriã intulerit ulcisci:quom primũ nos læseris/a nobis postmodum idem expectat.

Herodico. xiii

a Lius iniuria affectus nullã inferenti minetur ultionẽ: ut q̃ minimum apud illum suspectus habeatur. Ego autem degeneris uiri officium existimo/nescium atq; incautum aggredi. Quare quom me læseris/ultionem caueas admoneo:ut ante expectationis moetu: tandẽ ipso supplicio torquearis. Ariphoeto. xiiii

o Pera tua & his quæ misimus/ & lõge maioribus premiis digna sunt. Mea autẽ pscrutari noli. Nihil.n.in his potius q̃ silentiũ ducimus.

Amphinomo. xv

q Vom in uiros bonos aliquid cõfero / nõ dare mihi:sed accipe ab his potius beneficium uideor. Quare te rogo:ne tanquã dantem me:sed debentẽ tibi gratiã:eo quod quæ misimus/accepi pisti/existimes. Erythiæ uxori. xvi

e T mea cã plurimũ tibi debere grãm intelligo/& cois filii:quẽ tibi reliq erythia. Mea:q quom patria exularẽ / uidua pmanere q̃ cuipiam nubere maluisti: quom te plurimi uxorẽ expeterẽt. Filii:quoniã tu ĩ eo/& matris mũere & patris fũcta es:neq; uirũ aliũ p phalaride:neq; filiũ aliũ p Paurola tibi delegisti:sed p secũdo uiro priore cõtenta es. Pro alio aũt filio quẽ ex priore cõceperas educare satis duxisti. Perge igitur/& uiri & filii grãm ĩ eam quã spõte tua coepisti educationẽ usque dum p ætate doctus/neq; patris amplius/

neq; matris indigeat. Hoc ego abs te tãto studio contendo: nõ quod matri & huiusmodi maxime in filii beniuolẽtia diffidam: sed ut pater unico filio metuens. Poteris autẽ ex animi tui affectibus patrum in filios moetu intellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere. Paurolæ filio. xvii

m Axime utrunq; parentem fili mi amare te decet / & plurimi facere. Filio nãq; & pium est & honestum: ut genitorum / & qui in se tot beneficia contulerint / recordetur. Quod si in altero ab officio desistẽdum sit: patrẽ potius q̃ matrem negligas oportet. Non enim parua tibi sint & patris & matris in educatione filiorum officia. Sed hæc quidem quom eos tulerit / pepererit / educauerit: inumeros quoq; alios ꝓ his subit labores. Ille autẽ quom a matre educatus sit filius / & adultus non minus eius se fructum promereri arbitratur: quom nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiare autẽ quoddã & magis proprium q̃ cæteræ matres tua in te ius habet / propter meum exilium. Vt enim te educaret: plurimum laboris perpessa ẽ: amborum curas sola sustinuit. Tu igitur quæ utrique parẽti officia debes: uni matri: quæ omnes pro te labores subiit redde: paternis nãq; officiis materno amore satisfacies. Nihil ego amplius abs te efflagito: si in eam quã debes pietatẽ ostẽderis. Immo & accepisse abs te maiorem ĩmodum beneficium ꝓfitebor. Decens enim est: si matri gratiam ꝑ multis in te officiis retuleris: maximum a patre beneficiorum tuorum initium existimari. Paurolæ filio. xviii

q Væ a patre in filium debẽtur officia tibi præstitimus Paurola. Quæ uero tu patri debes si cum possis: reddere negligis: uehemẽter erras. Audio enim te bonas artes: quod sæpenumero te accusaui / cõtemnere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris. Atq scias uelim eruditionis utilitatem: si mihi obtempaueris: nõ eum qui gratiam acceperit: sed qui dederit: longe maiorem consecuturum.

Erythiæ uxori. xix

s I nostræ tyrannidis moetu Paurolã agrigentum mittere nõ audes: tibi & tanquã mulieri: & tanquã matri unico filio timẽti ignoscimus Sin tanquã sola non mecum eum genueris / soli tibi habendum censes: inique cãm parentum diiudicas. Rigidissimo enim iure patris filius est: nõ matris: humani uero utriusque par. Si autem qđ aliquando patri filium cesseris: iccirco ĩ eo ius tuum minui arbitraris: quid de eo censendum ẽ: qui ne particeps quidem unquã fuerit. Aequiorem igitur te prestiteris: si eum ad me miseris: nõ serius: sed quãprimum: cum his muneribus ad te redituru: quæ phalaridis & erythiæ filium deceant. Vt si nõ mecum: sine me saltem opulenter & laute uiuere possitis. Quis enim familiarium gratia: uxore & filio neglectis locupletari cuperet? Ego sane uestri studiosus: ut uirum & patrẽ decet statui rerum mearum nõ modicam partem ĩ uobis dilectissimis collocare: & q̃celerime quidem: cum aliorum tum aduentantis senectutis gratia: maxime autem propter morbum qui nuper mihi grauissimus cõtigit: quippe q me admonet: ut ultimum

uitæ terminum homini presentem diem semp exi stimem. Aduentum autem ex creta agrigentum: & rursum ad te reditum: patris beniuolētia tutio rem q̄ maternus moetus præstabit.

Paurolæ filio. XX

c Oronā abs te sexcentorum aureorum pon do/& bonæ fortunæ/& eius qui misit gratia acce pimus. Qua nos ea tantum die: qua patriis diis ꝑ uictoria aduersus leontinos uota soluimus coro nati/dono matri tue erythiæ misimus. Neminē.n. tam pretioso munere q̄ matrē digniorē iuenimus Vtinā tu & decentior nobis & gloriosior corona fias: cum parentum uotis: ut te decet: satisfeceris.

Paurolæ filio. XXI

c Vm ī himerā necessario uenissem: Stesicori filias: cum poemata canerēt: audiui. Partim quæ stesicorus/partim quæ ipsæ uirgines ediderāt. Ha rum uero carmina stesicori carminibus inferiora. Aliorum autē: siquis ea cōpararet/ longe erāt ele gantiora. Quamobrē & eum qui docuerat: & eas quæ præter naturā: in tantā uenerant eruditionē: foelicissimas duximus. Age igitur Paurola: maxi me enim hac quoque causa desidero: ut doctrinæ inuigiles: qua tandē sententia corpus armis/uena tionibus/aliisq; exerces laboribus. Animum autē græcis litteris disciplinisq; incultum relinquis: & quem primum & solum in his exerceri oportue rat. Corporis enim cura est habenda bonæ uali tudinis uel corroborandorum membrorum gra tia: nisi quis in sacris agonibus exerceri uelit. Ani mi uero mores omnes eum intelligere oportet:

qui ĩ rep. cum dignitate uicturus sit: nisi fortasse: quod plerique accusant: ad tyrannidis cupiditatẽ aspiras: At si tibi iure ipso conueniat: iccirco uires corporis exerces: tanquã tibi ad huiusmodi principatum assequendum necessarias. Verum si recte sapies: ab eo quem principatus poenitet / sniam accipies: qui non sponte: sed coactus hanc sibi uitã delegit. Qui tyrannidẽ expertus / tyrãno subiectus q̃ tyrãnus esse mallet. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat / aliis incõmodis liber. Tyrannus autem & qui extrinsecus insidias moliuntur & qui se custodiunt / timet. Necesse nanque est: ut in formidine & miseria ipsos primum uereatur custodes. Quare sapientius accepta consulentis patris beniuolentia: æqualem te omnibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculorum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostium filiis relinquas. Quod si rerum inexperientia & iuuentute pulchrum quiddã & iucundum tyrannidem / & nõ potius supremas calamitates existimas: maiorem ĩmodum aberras: & profecto ob eius ignorationem. Verumtamẽ deum precare ut nunquã in tyrannicæ fortunæ experientiam uenias.

Camarinensibus: XXII

e T in gelliam misi: & ad leontinos: & ad uos item mittendum existimaui: ut mihi in præsentia auxilio essetis. Neque enim armis / neque equis indigemus neque uiris: quorum uacuã dicitis habere ciuitatem: sed pecunia. Leontini nobis quinque talẽta q̃ primum miserunt: gellii promiserunt decem. Vos autem neque leontinis tardio

res:neque Gelliis minus liberales arbitramur.

Lycino. XXIII

n On recte in leontinorum concione/me/ac si affuissem: tibiq; potuissem respódere:interrogasti. Quis/unde/qbus ue sim pgenitoribus? Ego uero quemadmodũ me ipsum phalarim Laudamantis filiũ genere astyphalensem/patria exulẽ tyrãnum agrigẽtinorum/multa exptum/& aio in hunc usq; diem inuicto: Nõ secus noui Lycinum cynedum ĩ pueris/in iuuenibus salacẽ/in mulieribus adulterum/temerariũ in legibus/luxuriosum in uoluptatibus segnẽ in pace/in bello desertorẽ: q & tuarum in me concionum/& horũ quibus te reprehendo scelerum/mihi poenas dabis:si nõ citius:at saltem quom Leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent.

Leontinis. XXIIII

s I meum cõtra uos bellum solui desideratis: nihil ueriti/mihi Lycinum tradite:ut omni ira & indignatione in eum effusa/a meo ĩ ciuitatẽ uestrã furore desistam. Nihil enim ĩ eum grauius animaduertremus:q̃ uos oẽs cupe intelligamus.

Leontinis. XXV

l Eonidam:quem res meas exploratum misistis/captũ a me/quom ĩterimere possem/liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem:sed ne quærerem q uobis meum cõtra uos belli apparatum certo significaret. Etenim ipse sine cruciatu libere mihi uestros cõtra me paratus aperuit. Vos scilicet omnium indigos præter q̃ famis & formidinis:quibus abundare plurimũ uos attestatur.

q Vom mores tuos optimos/& incredibilem erga oēs humanitatē intelligā: quomq; proximorū foelicitates pie & humane proprios dolores ducas: & calamitates breui ad te scripsi/& causa mea/& nauali pugna/& legionibus/& equestri tandē certamie uicisse: ut hoc nuntio quēadmodū bonū benignūq; uirum deceat/perpetuo doleas: ingenioq; & tā pditis tuis moribus debitas poenas luas.

Pythagoræ philosopho. XXX

p Halaridis tyranni a pythagoræ philosophia differre plurimū uidetur: nihil tamē phibet qn rebus etiā sic se habentibus ceitrum nostri periculum faciamus. Fieri.n.pōt: ut quæ longe distāt in idē redigat cōsuetudo. Nos ex his quæ de te accepimus: uirum te optimū eē nobis psuademus. Tu aūt noli adhuc de nobis ferre sniam: falsa.n. quæ de me habetur opinio/me offendit. Verū mihi tutus nō est ad te accessus pp meā qua accusor tyrānidē: si inermis & sine satellitibus uenirē/capi facile possem: si armatus & militum munitus præsidio/suspectus forem. Tu uero omni liber periculo/& uenire ad me/& sine moetu apđ me esse/& mei periculum facere poteris. Si tanquā tyrannum me spectaueris/priuatum potius q̄ tyrannū inuenies. Sin ut priuatum/habentem etiam aliquid ex necessitate tyranni: hunc enim principatū nullo pacto sine crudelitate obtinere possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta esse posset: nō aliorum modo gratia: sed hac quoque tecum

esse desidero. Viam nanque mitiorem tuis aggrediar admonitionibus: si una cum Pythagoræ sententia/ueritas quoque certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci. XXXI

u Trum me ipsum tanquam obscure scripserim: an te tanquã cõsulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquã milia tibi ex rationibus restãt: si apertius doceri uis: qui te alia q̃ uelis rõne doceant / breui a nobis expecta.

Ariphradi. XXXII

t Emeritas/& iuuenturis inscitia ĩnumeros homines pdidit: quibus duobus affectibus filium tuum agi nõ ignores uelim. Qui quom me iisdem: quos memoraui furoribus: ad uindictam prouocarit: me tamẽ cõtinui/tibi nõ illi ignoscẽs. Multorum.n. testimonio incredibilis tua perhibetur humanitas. Iccirco nõ putaui ob filii malitiã nihil malemeriti patris senectam dolore afficiendam. Quippe qui quom unum dumtaxat filium habeas: & si omnino malũ: alterius tamẽ successoris inopia diligis: prauitatem enim filii patris beniuolentia uincit. Verum nisi iam desinat: tuisq; & meis pateat admonitionibus: non ignoret & tibi & mihi breui meritas poenas daturum. Ne autem malitiæ pertinaciã ignoratione excuset: eadem de te & ad te & ad illum epistolas misimus.

Niceneto. XXXIII

q Vod sæpenumero patri tuo scripsimus: te monitum faceret: ut a temeritate cessares: effecis forsitan: ut odii tui formidine id nos to/

gasse arbitrareris. Ego uero an sic res se habeat: ne scribendũ quidẽ censeo. Atq cũ intelligerẽ patrẽ tuum senẽ modestissimũ: neq; alios habere filios: illius misertus/ & nimiæ tuæ ob ætatẽ audaciæ parcens/ in hũc usq; diem te ptuli. Te aũt neq; patris in unico filio periclitantis senectæ miseret: neque tibi cõsulis: q ita ĩ peruicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil ĩ te grauius aĩaduertimus: quom cessare uolueris/ licere tibi existimas: qđ neq; longe te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur: utrum cõmodius ducas: noli Thimandrum imitari: sed utili potius inimico q̃ exitioso consultore uti uelis.

Anthimaco. xxxiiii

s I reddere mutuũ potes: & tamen nõ reddis: spõte tua malus es. Sin quod reddas nõ habes: & si malus omnino nõ sis: lædis tamen. Inuoluntaria enim si humane cõsiderẽtur/ uenia digna sunt. Atq ueniã reddendi dilationem nõ penitus desperationem esse scias.

Aristhomeni. xxxv

n Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus: grata tamẽ mihi ẽ tua ĩ me beniuolentia & humanitas. Verũ tantũ abest: ut ea iniquiore animo feram: & si parũ a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturũ mihi persuadeã: optassem: celerius ĩ bello occubuissem. Quid enim uiro generoso melius q̃ in uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitam finire?

Xenopyti. xxxvi

n On me perturbant calumniæ/ neque opiniones: quas de me hoĩes habent: q iniuste me

accusant: nec ulla alia causa q̃ quia euenire intelli go: alios natura malos: me aũt huiusmodi esse ne cessitate: quæ diis potẽtior est. Verum hoc inuicẽ differimus: ꝙ quom mihi principatus gratia plu ra liceãt: qui sim profiteor. Vos aũt priuati legũ formidine / opera uestra dissimulatis.

Cathaniis. XXXVII

c Vm ad me ciues uestri captiui deducerentur: nõnullos: quom omni spe decidissẽt: qa nõ admodũ uobis eorũ uita curæ erat / liberaui. Nõ qđ mei erga uos odii obliuiscerer: maxime nanq; obliuiosus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipe satis mihi existimarem. Verũ quom pro meritis mihi poenas dabitis: quot & quãta in me admiseritis / uobis cõmemorabuntur.

Cathaniis. XXXVIII

u Os fortasse satis mihi penarũ dedisse de his arbitramini: quæ in me / & meos inique egi stis: quom ꝑ triginta uiris impie a uobis combu stis / quingẽtos milites: pro septem direptis talen tis / plurimos census amiseritis. Ego uero quæ in hũc usq; diem passi / eorum quæ passuri estis / proe mium fuisse annuntio: adeo ut quæ nobis fauto ribus hostes uobis mala inferent confiteri erube scendũ sit. Nõ tamẽ cõtra uos odiũ meũ remittã: donec quæ mundũ regit prouidentia / eandem in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam aũt uobis bellum / nõ tam mea q̃ deorũ gratia: in quo rum manibus & seruare oĩa / & perdere ẽ: siquidẽ diuinam sortẽ / ut reliqua naturæ elemẽta / ætneus ignis sortitus est: in quem quom impie ĩnocẽtes

uiros proieceritis:non Phalarim:sed qui oĩa con spicatur solem/uobis inimicum comparastis.

Crithophemo. xxxix

b Oni amici officium/& tu/ & omnes q plus æquo meam extollitis fortitudinẽ facitis: quom cõsilio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo aũt scimus quæ necessaria fuerũt:nos diligẽter ꝓuidisse:exoptatissimã uero uictoriam a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis rebus uir amicissime/siue magnum sit/ siue exiguum:quin illius nutu agatur.

Polignoto. xxxx

e T donare tibi aliqd in posterũ/ & scribere desinã polignote. Cessato aũt & tu a laudibus quas de me apđ alios prædicas. Re enim me accusas:quom mea tenuis munera:uerbis me/ & laudibus prosequeris. Neq; animaduertis sermonem rerum umbram a sapientioribus existimatum.

Asiocho. xli

g Loriari ꝑfecto de nobilitate:ut de alio quouis bono licet. Ego aũt uirtutem solam nobilitatem scio:cætera omnia fortunã. Et fieri quidem posset:alius ex ignobilibus parẽtibus clarus alius ex claris ignobilis:ipseq; se ipso & abiectissimus ignobilior. Itaq; animi uirtutẽ apud siracusanos laudibus prosequi debes:nõ maiorum mortuam in ignobilibus successoribus nobilitatem.

Demotheli. xlii

i Gnosco tibi/qđ ita me admoneas:ꝙ enim nunquam tyrannus fueris:tyranno tyrannidem deponere cõsulis:neq; deorũ mihi quempiã

affers securitatis fideiussorem: cui fortasse fidem habere possem. Te autē dignum censes: cui tanta de re acquiescam: neq; animaduertis fere periculo sius eē deponere principatū q̄ occupare. Ad summam ita de tyrannide/quemadmodum de generatione & uita sentiēdū est. Neq; enim homo/si fieri posset: ut anteq̄ nasceretur quænam mala passurus esset / audiret: nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si illius intelligeret calamitates: tyrānus potius q̄ priuatus eē uellet. Sic igitur Demotheles homini nō nasci q̄ nasci/& priuatum q̄ tyrannū esse utilius intelligo. Quod si ante occupatam tyrānidem eius mihi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedisses consiliū: obtemperassem ꝑfecto. Sed quom tyrannus sim: & principatu coactus/in multa inciderim: nō modo hominum nemo: sed ne deorū quidem potentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Haud.n.ignoramus quibus quantisq; nos affectos suppliciis ab iis in quos grauius animaduertimus/uitam profecto finire cogeremur.

Epychatmo. xLiii

t Vum & Demothelis de deponenda tyrannide consilium/non ab odio: sed rerum ignoratione profectum intelligo. Aggredi enim tyrannidem appetentis est: desistere autem minime: propter multa quæ a tyranno iniuste committuntur: quemadmodum sagittarius: quom primum sagittas emiserit: non amplius habet eius reuocandi potestatem. Quod si fieri potest: ut huius tyrannidis tollatur initium / id facite quæso.

Sin nequit: sciatis uelim longe minus fieri posse: ut uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo. xLiiii

s Vfficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris: & si nemo huiuscemodi tuo de me testimonio credat. Vnus enim & talis uir oĩs mihi siciliæ norma & regula est. Temerariam aũt multitudinem/loco solitudinis: & nullius hoĩs habendam censemus: uel ad implendũ locum qui solus esset: solitudinis supplementũ existimamus. Cui & ignorari/ & deteriores q̃ sumus/uideri/fortasse non est inutile. Sed multos habes tui similes. Hominum enim præstantiam/non numerum reputamus: cũ quibus nosti nos & bonos eẽ/& æquos. Qđ & si solus esses: satis nos abundare testibus: neq; aliorum egere laudibus/duceremns.

Hippolitioni. xLv

a Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto: Nullum aũt tibi securitatis iusiurandũ damus: sed fidem: quod si uerbis meis nõ credis: nũc profecto me iniuria afficis: nõ quom mihi accusatus es: quom enim non ignores: nemini me unquam fidem fregisse: ac si de me male sentias/petis iusiurandum. Verum quid refert ad pietatem: iusurandum ne/an fides frãgatur? Vtrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni. xLvi

s I accepta ex tuis moribus coniectura/mihi non fidis/prudentiã meam/non malitiam/accusas. Sin ex meis/mei ignoratione plurimum aberras. Tantum enim abest/ut fidem frangam:

ut quom ex animi mei sentẽtia/cæteris supra quã liceat/credam:ac si firmiorẽ fidei pietatẽ habeant: sæpenumero deceptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fisus / nihil a me iniusti perpetieris: sed apd omnes testimonio cõfirmare poteris/ea fide phalarim esse: ut neminem unquam decipiat.

Nyciæ. xlvii

h Isdem de rebus quibus filium tuũ odio ha bes: qui mores tuos non imitatur: ab omni bus diligitur: ex quo itelligere potes/te his omni bus inuisum esse: qui eum amore prosecuntur.

Adimantho. xlviii

a Vdio tibi esse cum fratre cõtrouersiam: uter uestrum sit peior: quom tu illum: ille cõtra te peiorẽ attestetur. Ego autẽ arbitror/uel potius compertũ habeo: Cæteris hominibus illũ: te etiã illo iniquiorem.

Egestensibus. xlix

n Olite meos exules recipe: nemo unquã pha larim neq; i bona/neq; in mala referẽda gra tia uicit. Hoc uos ex leontinorum & melitẽsium causa probe intelligere potestis: quorum alteris li bertatis: leõtinis seruitutis auctores fuimus. His quod triremes meas summerserũt. Melitensibus uero quod summersas recuperare curauerunt.

Antistheni & Thetimo. L

e X his quæ misi muneribus/Antisthenes par tem: Theotimus nihil accepit. Quã ob rem alteri gratiã habeo: de altero nihil queror: Ille.n. quom accepit / meas nõ minuit facultates: hic ue ro nullo me damno affecit.

Menedi. L i

n On te poeniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus/existimari. Aliter superioris tēporis/apud camarinenses/bonam de te opinionē amittes. Simulasse enim aliquando probitatem/non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistraro. L ii

n On secus q̄ ad fortunatū aliquē ad me scribere uideris. Ego autē conditionē meam tibi paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbum fuisse. A iuuenta fati iniquitate/patria exulasse. Res meas/maiore ex parte/amisisse. Barbaris educatum esse moribus. Ex omni terra/iniuria affectum/profugisse. Neq; solū ab hostibus: sed ab iis quos sum beneficiis prosecutus: insidiis circunueniri: & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatū esse/fortunati profecto sumus.

Onerori. L iij

e T tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimum: si nihil de me percōtabimini: neq; curiosius inquiretis: nisi quod ipse uoluero. Eiusmodi enim fortūa opprimimur: ut nostra cognita cōditione: lætari magis inimici: q̄ incognita ægre amici ferre possint.

Isenico. L iiij

a Liorum qui me læserunt/inimicitias: ut hortaris: libēs obliuiscar. Mortales enim quom simus: īmortale/ ut aiunt/ odium seruare minime decet. Pythonis aūt aduersum me īmanitatem/nō modo uiuus obliuioni/non mandabo: sed ne mortuus quidem: quod omnibus uita functis eueni

re consueuit. Quippe qui iniquitatem/omnium maximã in me molitus est: siquidem post meum exilium Erythiam uxorem/quom eius nuptiis recusatis/me sequi uellet/ueneno necauit.

Trasinori. LV

c Astellum: quod tu/dum oppugnaretur: reliquisti: excursione á Teucro facta/ea celeritate euersum est: ut ocius id captum: q̃ hanc epistolam scriptam scias uelim.

Abaridi. LVI

a Vdio te clarorũ uirorũ/cõsuetudinis gratia ex hiperboreis ad nostras usq; regiones aduentasse. Teq; & Pythagoræ philosopho/& Stesicoro poetæ/& aliis quibusdam græcorũ/præstantissimis cõgressum: & ab iis multa didicisse. Cupe aũt te alios conuenire: qui te quas ignoras historias/doceãt. Quod si ab iis/qui me calumniantur antea psuasus es/esse qualem me prædicãt: haud facile est dissuadere. Sin ueritatem: cum ab omnibus tum maxime a sapientibus disquirendã censes: ad me uenias: quemadmodũ pleriq; alii clari uiri: mecũ cõmoraturus. Ipsa. n. noueris experientia: cætera apd̃ me/& melius/& honestius/& si mihi de me ipso libere loqui licet/addo etiam humanius q̃ presens fortuna pati uideatur: & disposita & cõstituta esse: Phalarimq; qui hæc & gubernat/& ornat: & nemine eorum/qui maxime in his laudantur/inferiorem.

Orsilocho. LVII

s I propterea q Pythagoras philosophus sæpenumero a me accersitus huc uenire noluerit: quemadmodũ eum qui meã fugeret cõsuetu

dinem/laudasti:mihi calumniã attulit:qđ nũc ad me uenerit:& qntũ iam mensem una mecũ in uo luptatibus sit:mihi ꝑfecto laudi est. Apud me.n. ne breui quidẽ momẽto permansisset:nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo. LVIII

tV fortasse & alii consanguinei q ægre fertis Clisthenis exilium:eum sibi male cõsuluisse in his quibus patria pulsus est: nunc tandem co/ gnoscitis: quom nullius remedii tempus sit / nisi poenitentiæ. Ego autẽ quom inani gloria maxi mus in repub.uersaretur:tum maiorem ĩmodum eius uicem dolebã: & litteris ad eum meis rerum exitum testatus sum. Ipse uero honorũ uolupta te elatus agebatur/fortunæ immemor. Et nos nu gas & deliramenta scribere:tanquã reipub.oio ex pertes arbitrabatur. Vel potius ac si tyrãnidis no stræ gratia nollemus quempiã uidere recte remp. administrãtem: quoad magis q̃ opus fuerit infla tus/suis ipse flatibus prostratus est:Suoq; nõ me diocri detrimento/non Phalarim ciuilis guberna tionis pp principatũ:sed se ipsum/uulgi penitus ignarũ cognouit. Eiusmodi nanq; uulgus est:ut ĩ calamitates se sequẽtes alliciat:& principia euen tibus nõ consentiant. Ego igitur & quicunq; non oio stultus/mallẽ ut incerta me multitudo sibilis q̃ honoribus prosequeretur. Odium nanq; eius ci tius q̃ accendatur / extinguitur:neq; quibus exar descit temporibus/ualde damnosum est. Eius aũt beniuolentiæ opinio/ exilia/ mortes/ proscriptio/ nes/uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouẽ ma ximum Egesippe/ut sentimus:sic te alloquimur.

Populus oĩs temerarius eſt/ demens / deſidioſus/ promptiſſimus in quodcunq; contigerit mutare ſententiam/ pfidus/incertus/ uelox/proditor/frau dulentus/uoce tãtum utilis/ & ad iram & laudem facilis. Hoc eſt: ut qui in agenda republi. populo placere annititur/ honeſtis pereat cõtumeliis. Nõ nulli tamen adeo inſaniunt: & temerario impetu uel ea potius rabie precipites feruntnr: ut nõ tan tum filiorum flagrent deſiderio: & nuptiis inten ti non libentius uxores conſpicentur: & pecunia rum cupidi non ſic eis inuigilent: & armorũ belli equorum olympicorum agonum gratia ſtudioſi/ nõ tantope horum ſingulis delectentur/quãtum q miſerã gloriã/inanes honores/ & plauſum ĩ ſuũ detrimentum aucupantur. Quorum uicem fami liares maxime dolere: inimicos uero lætitia maxi me proſequi oportet. Vos aũt Cliſthenis neceſſa rii eum cõſolamini: ſi forſan iniquiore aĩo res hu manas patiatur. Eiq; ne amplius his ſe rebus ĩmi ſceat: ac ſi maiorem ĩmodum erret/diſſuadeatis.

Autonoæ. Lix

a Rgentũ tibi nihil poſt acceptas litteras mo rati miſimus. Exiſtimauimus. n. non gratiæ modo tempus eſſe: ſed celeritatis. Tria igitur ta lenta: quæ petiſti: dedimus: ut ſoluta ꝓ filio mul cta/in patriam ab exilio reuocetur: ne diutius pro fugus aberret. Ipſa nanq; experientia plane noui mus q̃ calamitoſum ſit exiliũ. Cæterũ & alia tria ſponte noſtra addidimus: ut publicatas poſſeſſio nes recupes. In poſterũ uero Cliſthenẽ admoneo ut a gerẽda republica abſtineat: ne ue amplius his

se exerceat negociis: in quibus publica utilitas/pri uatũ odium cõparatur. Et licet suos ipse affectus nequeat moderari: consobrini tamen utatur exem plis: q reipu. ignoratione patria pulsus: ne occupa ta quidẽ tyrãnide/in ea restiturus sum. Neq; adeo iucũdum principatũ existimo/q̃ acerbũ exilium. Hæc ego p deos ad uos scribo: nõ ꝙ quæ mũera ad uos misi dolore me afficiant: sed casus uestros miseratus. Neque ut nihil amplius uobis elargiar sed ut me ĩ meliore fortuna utamini: in qua quom familiares mei me utẽtur / his me promptius atq; liberalius exhibebo.

Clistheni. LX

n On quod multi solent: q quom admonitio nibus nihil ꝓfecerint: re cõfecta exprobrãt: id ego facere uolui: neq; iccirco hãc epistolã ad te mittendã arbitratus sum: ut in quo præter sñiam aberrasti: quom optimis meis non obtemperares cõsiliis/augerem tibi calamitatẽ. Nihil. n. aliud mi hi eiusmodi homines moliri uidentur: q̃ cõsilium suum maximis extollẽtes laudibus: q ĩ aduersam fortunã inciderint/accusare: quod neq; suam ipsi prænorint utilitatẽ: neq; monitiõibus paruerint. Ego uero quom impendentia tibi mala intellige rem: ne his opprimereris: familiariter te admonui Nũc in aduersis rebus tuis: quæ utinã nunquam accidissent: ipse quoq; tecum errasse/ & tecum mi ser esse mihi uideor: præmonui/ne accideret. Nũc aũt seu casu/seu cõsulto/ita se res habuerit: tecum simul dolore afficcimur. Neque tibi aduersam ex probramus fortunam: sed pro uiribus ea ne te op

primeret/contendimus. Hæc quom ad optimam matrem tuam ueneris/plane cognosces. Tu uero iniquus es: qui ne patria quidē pulsus apud nos: ut tui amicissimos/exilium solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa feceris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum q te reprehenderet/quom præmonitus mihi nō obtemperaueris/huc te uenire puduit: quodamodo tibi gratulor: ꝙ tam recte sapias. Quippe quē præteriti erroris puduit: in eundem nō amplius prolapsurum/existimādum est.

Leontidi. LXI

m Vltis usus es ad Camarinenses rationibus: ut bellum contra me moueant. Certo tamē scias non recte te suasisse: non enim inanibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebus ipsis quas experti camarinēses: rursus irati Phalaridis periculum facere noluerūt: quom suauiorem me amicum experiantur.

LXII

Ennensibus.

e Go me uobis libertatis auctorē fuisse arbitror: de ea tamē nō cōquætor: & si ingratissimi erga me sitis: sed argētum quod mutuo a me accepistis/reddite: quo adeo mihi hoc tpre opus est: ut per omnem Siciliam pecunias mutuo petitum miserim. Alii nobis liberalissime mutuarūt: ut Leontini/& Gellii. Alii promiserunt: ut Hylarenses & Phintienses. Quid igitur per deos animi uobis est: quom tot mutuatas pecunias nobis non redditis? quom ii in quos nullum cōtulimus beneficium suæ nobis elargiantur. Quod si illi: qui nobis promiserunt: audierint sibi nos iccirco

graues esse qđ credita nõ exigimus:nunquid am
plius quicquam nobis daturos existimatis? Equi
dem nõ arbitror:sed secum reputabũt:ꝙ qui sua
exigere negligit/negliget etiam soluere creditori
bus.His igitur rõnibus mea mihi nõ reddere tan
dem pudeat.Qđ si hæc nõ profecerint/nõ ignore
tis eam nos rõnem aggressuros:qua iure uos ad
soluendum debitum compellemus.

Ennensibus. LXIII

e X tot pecuniis:quas mutuo a nobis accepi
stis:octo dũtaxat talenta:quo maxime tem
pore pecuniis egebamus:ut nobis solueretis:reli
quas uobis elargiti monuimus.At uos neque sic
modũ ullum seruastis:quattuor.n.talẽtis ad nos
ægre missis / reliquum adhuc retinetis. Et ꝑ deos
non tam iniquo animo huius pecuniæ/q̃ largitæ
gratiarum damnũ ferimus. Decisio.n.debiti/& si
patiamur quattuor dumtaxat talentorum:ingra
titudo supra decẽ detrimẽtum affert.Vos autẽ &
reddere simul & habere nobis gratiam iactabatis.
Quare nulla de ingratitudine uestra bona spes re
linquitur:si quom reddẽdi facultatem habeatis /
nõ tamẽ redditis. Quod si hac estis sñia:quom a
legatis uestris exhaustũ ærarium/ & priuatim pe
cunias uos contulisse audiam:hoc etiã debito ue
stram libero ciuitatẽ.Vel si placet/quæ accepi:red
dere paratus sum:modo in reipub.utilitatem/nõ
in eius direptores cõferatis:quo fit:ut paupes pu
blice sitis. Quod autem ĩ referenda beneficii gra
tia statuas mihi erigere polliceminі:nolite queso
id contendere:simul enim cum nostra in uos libe

ralitate: hunc etiam uobis sumptũ condonamus.

Ennensibus. LXIIII

n On largitæ pecuniæ poenitentia uiri ennenses hãc uobis epistolam mittimus: sed ut firmam a me grãm ineatis: quom iure in Periandrũ animaduerteritis. Nam qđ uere ciuitas pecuniam habuerit: sed falsa utatur excusatiõe: ut ea creditores priuentur: inditio mihi est: quod falso furtum adducitis: siquidẽ omni poenitus ratione abhorret: eosdem nunc tanquam pauperes esse/ & pecuniis indigere: nunc autẽ tanquã diuites multa ex publicis rebus ad raptores proiicere. Sed aut raptoribus diuites esse oportet: aut furibus paupes. Quod si pecunias publicas tanquã diuites raptoribus elargimini: Creditoribus autem per ciuitatis gubernatores tanquam pauperes denegatis. Primum qđ sane grauius est/ iniq; facitis: quom nemo uobis iniuriam fieri patiatur. Deinde lõge iustius est/ quod mutuo accepistis/ persoluere creditori: quom diripientium gratia nõ possitis q̃ phalaride nomine innumeris suis priuato pecuniis ditescere Periandrum. Itaq; licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi habere gratiam: uel perditis exigi etiam quas donauimus.

Hieroni. LXIIIII

q Vom multa de te/ & de cõcione: quam contra me ad Leontinos stulte habuisti: dicere possim: nolo tamẽ superfluis uti uerbis: nisi ꝙ culicem elephas indus nõ curat. Aristheneto. LXVI

n On iniquo animo senectam fero: neq; tyrannidis robur cõsenuit: sed phalaris. Tuo aũt

dolore afficior: quom mihi tantope timeas. Fatū nāq; aduenier: & si Aristhenetus maiorē immodū nostri solicitudine cōficiatur: sed longe molesta. Sautius est. n. pati q nihil ueretur: q̄ prius siquis timet: ut poeticis quoq; exemplis ad te scribam.

Melitensibus. LXVII

p Ersuaserūt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutuarē: quāuis i præsentia assiduis bellis his exhaustus sim. Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendum est excusatiōe. Verū nolite quæso nōnullorum mores sectari: qui quom mutuū accipiūt/honestissimis nominibus: quom exigitur/grauisimis creditores appellāt: rem profecto neq; iustam/neq; gratā. Decet enim qui beneficiū accipit eorū q dederint meminisse: & quoad debito se soluerint/eosdem creditores existimare: & siue boni sint tanquā bonis: siue mali tanquam malis id persoluere. Siquidem & bonis moribus prædito/& prauis æquū est creditum reddere. Et quidē melitenses/& quom mutuū do: & quom exigo: idem ipse sum: & mihi ipsi simillimus. Quibus autē datur ii mores pro tempore/ut aiunt Cameleontas pro subiecto solo colorē mutant. Quippe quom accipiunt/ut benemeritū/ut deum creditorem laudant: quom reposcuntur/in eum ut tyrannum/ut impium inuehuntur. Præterea nō ignoro longe satius esse quom amissurus sis pecuniam priuato homini mutuare q̄ ciuitati. Nam si a priuato abnegatur/inimicum unum/& eum imbecillū tibi comparas. Sin a ciuitate/neq; damnū minus est/& plurimorum odium contrahis. Non tamē hoc uobis

crimē ascribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores & ī cōmertiis & negociis uestris iustissimos intellexímus. Neq; ignoratis ignominiosius esse plures uni iniuriam facere/q̄ unū pluribus. Nō enim credibile: ut unus multos: sed multi unū uerisimilius contemnant.

Melitensibus. LXVIII

n On laudum uestrarum contemptu Melitenses legatos uestros cum his signatis remisimus: sed quoniam non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qualem me uideri uultis/talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem nō ignoro quod cæteri omnes me malum existimāt. Vos uero & si bonum me dicitis/nequit tamē uestra de me opinio aliis persuadere: sed potius ad falsas hominum existimationes uobis essem nocumento: quando quidem pessimum hominē nisi eiusmodi uos quoq; essetis: nequaquam laudaturos oēs prædicarent. Quam ob rem/quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte me ipso demētior existimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menesicli. LXIX

n Ortuna tua admodū nos delectauit: quom & si maiorem ĩmodum filium optares/filiā tibi genitā accepimus: quā eo tibi cariorē futurā arbitramur: ꝙ loco filii nata est. Solet nanq; filia q̄ mares longe pluris parentes facere. Nostra aūt munera tum demū tibi grata esse sensero: quom nō modo quæ mittimus ꝓmpte accepis: sed etiā

siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iam & magis pretiosis rebus tibi opus est filiæ gratia.

Alcandro. LXX

n Eque tu: neq; hominum quispiam me unq̃ perrerrere uerbis forrasse: & si nihil dicam: me dicere arbitraris: sed ne rebus quidem speret: quippe q nõ ignarus bellicæ rei sum: neq; iniuste neque supra uires quicquã audeo: & frequẽtes & insperatas temporũ mutatiões nouimus. Fortunæ præterea instabilitatẽ dicere magis possumus q̃ audire. Accedit ad hoc: quod quantũ nemo alius: cum nobis ipsis/tum deo confidimus: q nos contra omniũ iniurias tuebitur: in quo certissima mihi spes est: ut quicunq; mihi insidias moliuntur: in meam redigam potestatem.

Lisino. LXXI

n On cessabis ab insania insane Lisine: neque parces tibi triginta annos natus: quin cum huiusmodi pluribus grauiores q̃ ferre possis: inimicos tibi facere experiaris: sed & uersus in me & tragoedias scribis: ac si dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores tragoedia res caueas.

Cebroni. LXXII

q Vid tandẽ nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur suppliciis ĩ eos: qui nobis insidias moliuntur: his nõ perterremini? sed eorũ qui cruciantur casibus comploratis: eis nõ consulitis: ne phalarim iniuria afficiant. Longe. n. mihi satius esset/nõ cõpelli in huiusmodi propulsandæ iniuriæ necessitatem: & uobis sane cõmodius nõ uti semp temeritate. Nã si uestri memores non la

rent quo pacto in me consuleretis: nisi talẽ me in suppliciis exhiberẽ: quomodo ĩ maxima quoq; formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate / si uos prius ab iniuria cessabimus.

Euthemono. LXXIII

n Ihil in his mentitus es: quorum me apud syracusanos insimulas: omnia plane cõfiteor. Verum si pari ratione: & ego iis q̃ me ita lædunt ut nulla digni sint uenia: & uos tam temere / & mihi & uobis insidias moliri parceretis: neque me quispiam tanquam nefariũ accusaret: neq; uestrũ tanq̃ grauissimo affectorũ supplicio misereretur.

Cleobulo. LXXIIII

n On persuasisti camarinensibus: ut bellũ mihi indicerẽt: quom maiorem ĩmodũ singugulis concionibus annitereris. Quippe qui non ignorãt rebus ipsis / nõ oratorũ uerbis bellũ geri. Quam ob rem si uis ut agrediãtur: utile futurum eis ostendas. Quod si ne hoc quidem pacto morẽ tibi gesserint / mutata sententia / cõtra admoneas: ita fortasse res tibi ad uotum succedet: ex duobus enim alterũ in præsentia /. aut sentẽtiã tuam mutilem: aut consultorem nullius rei opinantur: ego uero utrunq;. Certo tamen scias uelis: quæ cõtra nos adortus es / nõ inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: quas experti / nõ amplius mihi insidias moliri sunt. Q̃d quom camarinẽses plane sciãt: nolunt rursum irati phalaridis periculum facere: quom suauiorem me amicũ experiãtur.

Cleodico. LXXV

a Dmodũ grauia contra nos supra uires tuas

cōsultasti Cleodice: unde tibi spes phalarim posse malo alquo afficere: ut rem gratam facias thracis cerdonis nepti: uxori autē Antandri qui dominū suum interemit: ex quo cōtra naturæ legem iniuria illata ditatus est: sed in tātam nō prorumpam indignationem: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulcisceremur dignū putaremus: nō uerbis dumtaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es/in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadæ. LXXVI

n Ihil grauius in te cōsulere uolumus: quom plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quam ob rem hoc unū ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra te uti cogas.

Polluci. LXXVII

a Dmirari ex tuis epistolis admodum uideris uitæ meæ mutationē: quod quom superiori tpre audentius q̄ tyranni soleant/libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidem ad me aditus pateat. Ego autem meticulosior oēs fugere mihi persuasi: fidem.n.nō modo nō in aliis: sed ne in amicis quidē firmam īuenimus. Icciрco oīa summo labore expertus/inhabitabilem lybiæ solitudinem/& auia numidarum lustra/q̄ cum hominibus uitam agere/prætulerim. Quippe qui cum leonibus tutius uiuere/ & cum serpētibus somnū capere/q̄ cum nostræ ætatis hominibus possem. Vsque adeo nos ex multis uariis/frequentibusq; fortunæ mutationibus periculum fecimus.

l Onge grauius iniuriā patior/q̄ puniam Pol
lux:nō quemadmodū dixisti & pati me gra
uia/& inferre. Ego.n.eos q me iniuriis ꝓsecūtur:
& bis & ter uenia dignatus sum. Nemo tamen eo
rum est:quem primo deprehensum iterum malū
uideri pudeat. Polluci. LXXIX

q Vi contra nos eorū quos iure interemimus
gratia bellū parant:si quamobrem id faciāt
audirent:& plane intelligerent:essent profecto ul
tores appellandi. Tu autē nos apud syracusanos
accusas: & ultoris quidem nomen/tanquam gra
uissimum appellas. Causas uero cur poenas dede
rint:ꝙ maxime oportuerat:tanquam inexcusabi
les nunquā afferre uoluisti. Opus enim erat ora'
tor Pollux/& mortē & mortis causas simul osten
dere:ut per eas auditorum indignationem:contra
quos cōcionatus es/uehemētius excitares:quas
si te aperire puduit:quo iure earum gratia bellum
geratis/non uidemus.

Engiensibus. LXXX

n Eque causam quare iuste uos nō ultus sum
neq; ulcisci uellem:uires mihi deesse uideo:
sed neq; uolutas deerit:si nos nullo pacto reueriti
fueritis. Quom iam sic ꝑdito passioni:qui apud
uos cōmoratur: uisum ē uiros:quos tertium iam
mensem seruatis in carcerē/interimeris.

Nicyppo. LXXXI

Vod dona nostra acceperis plurimā tibi ha
beo gratiam. Ego aūt quod dicebas te syra
cusanos timere:ne si meas pecunias accipere te in

telligerent: grauius in te cōsulerent: hoc statuerā: si ea recusasse: te tanquā accepis accusare: ut & accipienti tibi & recusanti idem impendisset periculum: uel potius alterū minus/alterū omnino peius. Nā si nō accepisses: & ego te accepisse insimulassem/ certe accepisse credideris: sin accepisses: & ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absolueereris suspitione.

Nicarcho. LXXXII

n On cogis camarinenses contra me bellū gerere: sed a me superari. Atq sapientis uiri officium est/ante uerba rem ipsam/ante rem diligētius quoq; eius exitum cōsiderare. Ipsi iampridē tuas conciones negligunt: te autē nō pudet ex tribunali tua illis orōne grauiorem esse q̄ mihi: contra quem concionaris.

Leontiadæ. LXXXIII

n On hac dumtaxat epistola: sed sæpenumero iam ad te scripsi/nullam aliam nobis de uxore gratiam te relaturū: si pp nuptias beneficium a nobis accepisse: & gratiā nobis referri arbitraris: q̄ si eam amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta esse uidetur.

Thimostheni. LXXXIIII

m Ilitū pars in castello excidat: pars maris incursus exaggeret: ut æstu siccato/fertilis cāpus reddatur. Alterutri aūt priores opus profecerint/iis gratia referatur.

Cleomenidi. LXXXV

m Vnera tibi ad corporis exercitationem misimus: olei scilicet metretas ducentas/& fru

menti medimnos quadringētos. Quæ aūt iuuentutis munera sunt/ad filium tuum:& uinum & librarios seruos/& Stesicori poemata:nisi syracusanorum quispiam/nouarū rerū gratia/hæc a tyrānno missa suspicetur. Gorgiæ. LXXXVI

c Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scriptas futuri aute temporis hortationē admodum superfluam arbitror. Ego enim neq; mortē neq; mortis genus effugio:& sapienter quidem. Fatum.n.ab hominibus nō regitur:& ꝑfecto quicūq; huiuscemodi ꝑscrutatus:aut bona/aut mala: futura metuit:eum stultissimū existimo:siue præuideri futura/siue præuisa caueri posse/sibi persuadet. Quod si euitari nequeunt:quamobrē ea præscire annititur:quom siue sciat/siue nesciat sit futurū. Si uero quom cognouerit euitari etiā posse:& disponi:& in aliud q̄ præuiderit trāsferri:& peius fatum meliori mutare dixerit:ego sane nō arbitror:dei nanq; hoc opus est/non hominis. Cæterum siquis eos meminerit:qui Iouis filii feruntur:æacū scilicet/Minoem/& rhadamātū:& alios semideos:neq; īmortales fuisse:neq; aliter q̄ pro sui fati necessitate mortuos:si neq; fatū/neq; mortem ægre tulerit:aut formidauerit/minime mihi stultus uidetur. Maximo igitur studio idem ī certis rebus tuis sentire animum inducas:ut nullam illorum curam suscipias:quorum nos nihil scias esse solicitos. Nausicli. LXXXVII

q Vod iam sæpenumero ad te scripsi:& si Hermocrates uel quiuis alius Philodemi filiam uirginē dona a me accipe impediat:ego nihilomi

nus elargior:& parem uel maiorē potius laudem assequor. Quod quom propter tyrānidē nulla in re cognatis meis sim conferendus: eis me tamē liberaliter exhibebo. Ad eos autē qui mihi exprobrant: ꝙ largitionibus persuademus: hac utimur excusatione: ꝙ quibus liberales sumus/eos ꝑ humanitate cogere non possumus.

Lacryto. LXXXVIII

q Voniā ꝑ huiuscemodi spe nobis tantoꝑe timentibus periculis nos exponi non oportuerat: nolebā grauiores exitus experiri. Verū ex quo uirtus tua nostrum uicit timorem: bene quidem ē:& bono usus es auspicio: qđ & alia tibi ad uota sint successura/nihilo tamen magis: & si saluus sis cōfidimus: sed quoad incolumis redeas/solicitamur. Quæ igitur ī pfectiōe tua te admonui: eadem cures uelim diligenter: ut posthabito oppido Lacrytum nobis serues incolumem. Quem ꝑ omnibus locis/ciuitatibus/tyrānidibus:& ipsa deniq; per deos anima mihi esse arbitror.

Lacryto. LXXXIX

e T tuarum promissionū memēro Lacryte/& phalaridis solitudinis curam habeas. Quanta amicorum inopia laborem uides: scribo autem timide: neq; multorū uires formidamus: quippe qui lōge sunt nostris inferiores: neq; nostrorum imbecillitati quom omnes hostes uiribus excedamus: sed tuæ ī bello animi magnitudini timemus ne maiori iam studio fortis apparere contendas: neq; ægre feras res bellicas: nisi omnibus militiæ muneribus tempori adsis. Memēto aūt quod de

positũ tibi teipsum qũo a nobis dimissus es/com misimus: quod nobis saluum reddere promisisti: id nunc maiorem immodũ rogamus: non ut te & ingenio quicquam indignũ facias: quod a Lacryto fieri nequit: sed ut in aliis certaminibus uirtutem tuam possis ostẽdere. Nunc uero/& si teipso paulo molliorem in aliis rebus præstantiorem te exhibere poteris.

Lacryto. lxxxx

q Vod filii tui obitum iniquo animo feras/uenia profecto dignus es: & me quidem maxime tui miseret: nec secus a quiuis tuorum familiarium casum reputãs doleo. Et si in his duriori natura sim: ea scilicet gratia quod qui immodice aduersis rebus angũtur/eos nihil ꝑficere intelligo. Maximũ autẽ calamitatis tuæ debet esse solatiũ. Primum ꝙ pro patria fortiter in bello filius tuus occubuit. Deinde qđ in ipsa uictoria pulcherrima eum morte fata honestarunt. Postremo qđ nullo turpitudinis genere uita coinquinata / morte proprias uirtutes finiuit. Incertũ enim est / an bonus uitam ĩ deterius commutet. Rebus nanq; humanis fortuna maiori ex parte/nõ uoluptates dominãtur. Qui aũt irreprehensibilis moritur / in optimo gloriæ statu collocatur. Puta igitur ab eo & qđ genueris: & qđ educaueris/meritas gratias accepisse: quom ad mortem usq; in uirtute & bonis moribus perseuerauerit: hanc ei uicẽ redde: ut modice & æquo animo eius mortem feras.

Lysidi. lxxxxi

n On admiror quamobrẽ neq; patris tui neq; filii simile quicquam habeas Lysides. Non

enim Lysicratis filius:neq; Neoptolomi pater es quod & matrē tuam & uxorem multis siculis affirmasse aiunt:& propterea maximā laudem consecutas. Vnum enim/& hoc eorum e numero est: quæ laudē merētur:ut nemini/maxime his quos nouimus:mentiamur.

Thimoleo. Lxxxxii

n On peccare merito fortasse/& iure ipso dei existimatur. Peccare uero & iccirco posthac cautiorem fieri hominis. Qui aūt neq; quom peccat:neq; quom aduersam incidit ī fortunā/sibi cauet:nescio an alius existimari possit q̄ oīo malus. Turpissimū igitur est:& adhuc enim propius accedemus:eum qui stultitiæ sit factus exemplū:ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri.

Phoedimo. Lxxxxiii

p Ersuasi sumus iā tertio nullā abs te iniuriā accepisse:& si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis deprehensus:sed qualem te esse uellemus:teq; erga nos esse decuit / talem arbitrari sumus:& accusationū crimina:eo ꝙ timuimus deprehendere de te ueritatem/falsa duximus. Certo tamen scias:q nihil aliquādo mali cōmiserūt: quom illata meruunt crimina eos fortunæ iniquitate uisos/non iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores:qui te inimicum arguant: aut fortunam exhibeas:graue aūt tibi uideatur/non id solū qđ quom sæpenumero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis:his ut te decuit / non respondisti. Ego enim non sinam humanitatem malitia esse inferiorem:sed etiam ne te ipso erga collata ī te liberi aīo a nobis officia/inclemētior uidearis.

Agesilao. Lxxxxiiii

t Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuã apud siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice/uxoris munere fungitur: ut testetur nos tãquam qui in te graue habeamus imperium: te diutius absentem se nõ perpessurã. Suum præterea patrem implorat: intelligis fortasse qd minetur: & certo facturã scias. Neq; enim alienũ a se uirum existimari põt negligere. Ipsa: ut cogere te possim ad redditum/arbitratur: ego aũt illã. Nã neq; tam phalarim q̃ Thelesippũ te arbitror formidare. Redeas igitur: & desiderantibus te redde: siue nos magis/siue illam reuereris: quæ profecto digna est quæ plurimum ametur.

Polymnestori. Lxxxxv

m Vlta & magna nobis restatur Lacritus & aliis de rebus: maxime aũt de societate scutatorum. Tuo enim & pugnantiũ uirorũ studio oppidum captum affirmat: & equos suos tibi ut uidetur/elargiendos hortatur. Ego uero/& si oĩa mea munus a me accipes: adhuc timerem: ne tuo uincerer beneficio. At nunc quom neque munera nostra accipias/uinci sane tyrannum a priuato cõfiteor. Quod si impræsentia tertiam predæ partẽ inter milites diuidendã non acceperis: quã quom mox tibi Lacritus largiretur/recusasti. Certo scias seniores nos/non in beneficiis conferendis: hoc enim ĩ tua nõ est potestate: sed ĩ accipiendis post hac fieri cogeris.

Polymnestori. Lxxxxvi

t Imuisti nostras minas: quom rursum ut te

rogarem non oportuerit: predam enim / ut censui mus / parritus es: & periculorũ socios premiis ho nestasti: & recte quidẽ delectasti nos: & iniuriasti ne q̃d abs te petere dubitaremus / & socios: siquan do usus uenerit / ad pugnam promptiores reddidi sti. Quis enim laborũ onera / nullo proposito pre mio / subire unquam uoluisset? sane nemo: qui eo rum periculum fecerit. Hæc igitur aliorum uel po tius utilitatis nostre gratia accepisse: ut scilicet mi lites / si in posterũ iis nobis opus fuerit / promptio res redderes.

Lisandro. LXXXVII

p Ræuenimus quæ misisti auxilia prius enim q̃ ad Euclidem uenissent hostes / conspicati sumus. Quare nihil ad pugnam utilitatis absente conducto milite coepimus. Ad opinionẽ uero & laudem plurimum ad paucos neq; bellatores nõ ad oẽs uictoria referenda est: sed quom grauiori bus nos ipsos piculis exposuerimus / maiora pre mia sumus assecuti.

Arimacho. LXXXVIII

n On ægre ferimus calumnias neq; habitã de nobis a nostris ætatis hominibus opinionẽ: quom uideamus oẽs æque iniuste facere: ut lõge iam iustior iniuria q̃ iustitia existimetur. Tantum aũt abest: ut opera mea abscondã: ut in his audeã dicere: aliiis quidem natura: mihi uero necessitate cõtingere talẽ esse. Confitemur iniustis nos com moueri affectibus: hoc tamẽ aliis quoque omni bus insitum est. Verum hoc interest quod nos ty ranni nostra freti potestate: quæ facimus palam profitemur: priuati supplicii moetu abnegant.

e T alios omnes amicos litteras miſimus:ut q̃ primum agrigentum ueniã:& te obſecro ante olympiam uenias. Volo enim amiciſſimorũ collegio accito/quem admodũ alias res meas curare diligẽtius:& de rebus magnis & grauibus cõſilium capere:nullo tamen uos aut labore aut incommodo afficiam:ipſe enim mihi ipſi ſatis ero: ſed tamẽ ueſtram ſequar ſententiam:ut ſi in principatu præſtitero:ſæpenumero uos & accipere comiter:& complecti poſſim.Sin fortunæ iuſſu deiiciar:ultima accepta ſalutatione eorum quæ egerimus/memores ualeatis.

Polyſtrato. c

e Go eorum neminem in quos beneficia contuli neq; tibi neq; cuipiam palam fecerim: nõ enim ut quæ a nobis recuſas munera accipias: qui accipiunt indicare:neq; iis qui ſine ſuſpitiõe accipiunt/exprobrare licet. Neq; eum nõ accuſandum cenſemus:qui aut ſua predicat beneficia:aut prædicantibus aures accõmodat. Verum qui præter uoluntatẽ meam ui & iniuſte multa ex rebus meis diripuerũt:tu te reputare potes. Atqui plurimos inuenires: qui omni coactu aliena detinere conati/neceſſario tandem reddiderũt:& belli & armorum moetu non nulli iniuſtiſſime.Sed & omnium piiſſime pro uiribus detinere contendentes: iniquas tandem & ſceleſtes pecunias in tot periculis ſeruare non potuerunt:quas coactos accipere: reſtituere oportuit.Quem nam igitur tu p Iouem imitatus es:/ut munera a me accipere nolueris.

Nam excusationes: quas simulando affers: & hac & inumeris aliis rónibus refelluntur: siquidē ipsi inimici pecunias impias cōfitentur: nisi hoc inter sit: quod illi iniusto rapinæ noie impietatē etiam adiecta ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli animo spōte acceperis.

Astyphalensibus. ci.

n Vllo me maiori dolore affectum ī uita mea conscius mihi sum uiri ciues: quanquā mul tis & opinatis casibus agitatus. Nullaq; maiori lætitia: quippe q neq; expers sum uoluptatum: incredibilem dolorē illa mihi dies attulit: qua pa tria iniuste pulsus sum: qđ quidem etiā cōmeten tibus est grauissimum. Lætitiam autē quom mei publice recordati pro tempore litteris me uestris tanquā bene instituto & uestri studioso in uestris usi estis necessitatibus: nō tam/ut arbitror/gratia ex decretis quippiā accipiēdi/q̄ testimonio: quod publice quidem: sed iniuste exulauerim. Et ut exi lii mei auctores argueritis. Neque enim petere ab inuiso gratiam: neq; accipere quisquā patitur: sed non huius tpis est: ut de uobis tanquam amicissi mis conquerar: q superiori tempore nunquā me usi sitis: ut gratiam habeam: q nunc me utimini. Vos igitur quæ a nobis accipitis dare pfecto ui/ demini: adeo petitionem uestram ī beneficii locū ascribimus: siquidē non tanta accipere uoluptate: quanta dedero. Quid enim patriæ amatori pul/ chrius? qd gloriosius/q̄ uideri suis ciuibus bene/ facere? qđ litteris uestris mihi elargitū est. Quod uero serius ad uos munera nostra puenerint q̄ uo lueritis: neq; me/neq; uestros legatos: sed hyemē

& anni tempora accusabitis: nemini studium no-
strum defuit: uerum in modicis tempestatibus fa
ctum est: ut ne summis quidem audaciis nauigari
licuerit. Qđ si quæ mittimus / maris periculis ser
uabuntur: grãm fortunæ habere nõ errabitis. Cæ
terum ea uobis legati reddent. Eolophus aũt cui
una cum iis ꝓfecto ad uos epistolã dedimus: sin
gulorũ rõnẽ exponet: & quæ & quot mittimus:
significabit: reliqua ex sentẽtia utamini. Pecunias
uero in patriæ restitutionẽ ornamẽtũq; impenda
tis. Neq; meis hoc admonitionibus: sed cõsilio &
uolũtate uestra faciundũ reputetis uelim. Nemo
enim aliena uolũtate bonus unquã fuit: sed sua.
At si quod de uobis suspicandum est: qđ ad aliud
elargitur: ad aliud abutimini: non necessariũ. Cer-
to scitote nullis uos muneribus tantope uitupe-
randos: q̃ qui dederit laudandũ. Vt. n. absurdum
est q patria exulet suis pecuniis eam ruentẽ resti-
tuere: sic q eam incolũt cadentem negligere: neq;
alieno quidẽ sumptu ad eam restituendam cõten
dere. Atq si dignũ iudicabitis: nõ solũ hæc me uo
bis misisse munera / sed & populo / ciuitati / & diis
patriis. Tũc de cõsilio uestro maiorẽ laudem asse
quemini: q̃ qui proprias pecunias miserit. Quis
enim ignorat munera dantis esse laudẽ / recte aũt
his uti accipientis. Velim equidẽ uos uirtutis / po
tius q̃ liberalitatis nostræ testimonium accepisse.
Alterũ enim benigni animi: alterũ opulentæ for-
tunæ laudẽ ostẽdite. Valete. Atheniensibus. cy

u Enit ad nos faber uester Perilaus atheniẽses
opera nobis insigni admodum arte elabora

ta afferens:quibus delectati humane eum accepi
mus:& dignis muneribus cum artis / tum patriæ
gratia donauimus. Non multo post tempore tau
rum naturali statura maiorẽ fabricatus / agrigẽtũ
petiit. Incredibili affecti sumus uoluptate:quom
officiosum animal:& homini sociũ accepimus. Et
profecto id nobis spectaculũ regium / & opus lau
dabile uisum est. Nondum.n.in eo laterẽs crucia/
tus ostenderat. Reserato autẽ latere omni crudeli
tate plenum / omni morte iniquius suppliciũ ap/
paruit. Tum perilai arte laudata mores puniẽdos
duximus:suiq; eum ingenii periculum ante alios:
quoniam ipso auctore peiorem inuenimus nemi/
nẽ:facturũ merito censuimus. Is igitur in taurũ in
clusus / circũ igne: ut ostẽderat:accenso diræ artis
uerum perhibuit testimoniũ. Neq; enim q crucia
retur uidimus:neq; lamentatiões audiuimus:eiu/
latus tantũ intus excitos administratorum aures
æs emugiebat. Verũ atheniẽses quom uos iniquo
aïo fabri uestri interitũ ferre:& mihi succẽsere au/
diam:maiorẽ immodũ admiror:neq; hactenus id
mihi persuadeo. Si enim qđ grauiori supplicio in
eum non animaduertimus nos accusatis:grauius
ꝑfecto non inuenimus. Sin ꝙ nullum mereretur:
mihi sane uidemini: quom præ uobis humanita/
tem feratis:laudare crudelitatẽ:siquidẽ aut unius
hominis opus:aut uniuersæ ciuitatis id esse opor
tet. Vtrum sit / uestro tandem erga me aïo digno/
scetur. Nam si iuste Perilaus periit:& nemo athe/
niensium illius ingenio est / aut moribus:de bene
ficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum di/
citis:mox ꝓfitemini nihilo meliores esse uos Peri

lao. Me aũt nõdũ poenitet/ac si iniuste egerim:n[i]
si mihi ipsi uidebor preter iustũ egisse. Atq̃ nemo
ius a tyrãno reqrit. Qđ eni ad eius salutẽ facit:id
iustũ uidetur. Cæterũ meã ego cautionẽ:& princi
patus munimentũ tutissimũ abstulisse mihi profi
teter:si iniuste i perilaum uideret aĩaduertisse. Sed
mihi ꝑsuasus neq; uobis/neq; græcorũ cuipiã eo
illũ supplicio iniuste affectũ uideri:ꝙ ĩ alios exco
gitauerit:fabrũ uestrũ cũ aliorũ / tum mea maxĩe
gratia puniendũ duxi:siquidẽ eo munere aliquo
me eiusmodi supplicio dignũ arbitratus ẽ. Et licet
tormẽtũ nobis cõtra cõiurãtes in nos acerbissimũ
inuenerit:nostrã tamẽ cautionẽ in q̃bus iusti iudi
ces cõstituimur/cõtempsimus:ipsum dũtaxat ius
reputauimus. Neq;.n.ignorabã/si longe etiã peio
res ĩpune dimisissem/mihi ꝓfuturũ. Norã mãsue
tudinis uestræ opinionẽ magis ĩ me insidias cõci
taturã. Intelligebã huiuscemodi Perilai supplicio
unius cuiusq; ĩ me studiũ allaturũ. Videbã forsitã
satis mihi futurũ ui ipsa uti ꝑꝑ ĩ me cõiurãtiũ ne
cessitatẽ. Horũ uos oĩum nõ ĩmemores/neq; post
hac cuiusq̃ laudũ indigni. Impiũ tamẽ putauimus
hoĩem hominibus huiusmodi mortẽ excogitan
tem impunem dimittere. Iccirco quibus ipse alios
nihil in eum iniuste molitos iisdem eum artibus
perdere uoluimus. Et merito sane a nobis:quos
tali munere dignos existimauit / ita mulctatus ẽ.
Fortasse q̃spiã uestrũ athenienses/nostris auditis
rõnibus qđ hisdem cruciatibus quos in alios ex/
cogitauerit:auctorem perire oporteat innumeris
me furiis deberi: uel potius oĩbus suppliciis una

tantũ aĩa nõn ſuffecturũ: & mihi ipſi meritas poẽ nas me præſcribere arbitrabitur. Verũtamen ſi oĩ amoto odio/iuſte rẽ ipſã reputare uolueritis: ꝑfe cto nõ ſpõte noſtra nos hæc facere: neq; quæ for tunæ iuſſu patimur/iure perpeti cognoſcetis. Nã quom ꝑꝑ tyrãnidem liceat nobis crudeles eſſe: id tamẽ qn malũ ſit/nõ ignoramus: & ꝙ opa noſtra corrigi nequeãt: id ꝑfecto grauiſſimũ cõfitemur. Vtinã ad ea neceſſario nõ cogeremur: nemo alius præ nobis ut bonus laudari poſſet: Et quiſnã ue ſtrum athenienſes/aut quis alius/inſidiis in ſe de prehẽſis earũ auctores omni uindictæ genere nõ proſequeretur? Qđ quom eiuſmodi Perilaũ inue nimus: ſupplicio duximuſ afficiendũ: nec ignoro peſſime mihi cõſuluiſſe: ſed me conſolor qđ non ſpõte mea hæc facio: qđ iis quos ulciſcimur non euenit. Equidẽ ſapiẽtiſſimi indigenæ atheniẽſes: in hoc ego mores ueſtros imitatus ſum: ille autẽ tyrannorũ. Iure igitur/non quales natura ſumus: ſed quales uos ipſe effinxerat/in ſe expꝰtus ẽ. Cer to tamẽ ſciatis uelim: qđ neq; ego priuatus Peri laus eſſem: neq; ille tyrãnus phalaris. Vobis aũt nõ modo ignominioſum eſt: ſi iniquo aĩo illius feratis ſuppliciũ: ſed ſi huiuſmodi uiros perpetie mini. Omnino enim humanum genus iniuria af ficiebat: quom ea excogitaret tormẽta: ſed præci pue uos crudelitatis arguẽs/peculiares/natiuoſue ciuitatis ueſtræ mores coinquinabat. Omnes igi tur hoc Perilai ſuppliciũ laudaturos arbitramur. Digni enim hac ſentẽtia tales ciues: ſiquis tamen fuerit: cui huiuſcemodi mortis genus nõ placeat:

id etiam Perilao ingratum fuisse non ignoret.

Teleclidæ. ·ciij·

q Vadam ipsius sententia usus/ad multos ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia q̄d factum est: ut tui mihi sermones referentur. Q̄d scilicet post artificem tauri Perilaum alios eodē cruciatu iterimere nō oportuerat: eo ꝗ propria mea laus periret. Ego aūt illius supplicio mihi laudē nō quæro: nec laudis gratia sic i Perilaum aiaduerti: neq; quom aliorū supplicia mihi crimini dantur: iniquo aīo fero. A mala.n.uel bona opiniōe ultio seiuncta est. Certo tamen scias: quoniā alii in tauro cruciandi erāt: iccirco in Perilaū aīaduertimus. Pro æreo enim ope munus nō mortē merebatur. Aequum igitur fuerat illorū causas in perilaum: & in oēs q in eiusmodi fortunā eos uenire cogerent referri. Q̄d si nos ab inique stulteq; iudicantibus referretur: nō ægre ferimus: quoad iure supplicio affectos/q a nobis iuterempti sunt/ostendere poterimus. Siquidē nos a primo quē oīum hominū: uel humanæ potius naturæ gratia/igni absumpsimus: exorsi itidē de omnibus disquiretis. Atq si Perilai & aliorū quos alienarū iniuriarum causa punimus/supplicium laudatis: ꝑfecto iniuria nos accusationibus ꝑsequimini: si eos qui per fide capiti nostro insidiis imminēti morte ulciscimur. Essem nanq; oīum sane stultissimus: si aliorum gratia/sontes etiam si mihi benefacerent ulciscerer. Eos aūt qui mihi insidias moliūtur/impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo insidiātibus formidolosus uideat

mea ipse in pericula cõtemnerem. Desine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo. c iiij

n On uidetur tibi graue eculeum/taurus: neq; alia quæ habemus torméta. Ex quo oẽm ad illam misericordiã: quom nobiscum pugnaturus non sis: consumpseris.

Cleomedonti. c v

t V me: ut audio: accusationibus ꝑsecutus/miseros Cleombroti casus deplorare non desinis. Ego uero te Cleomedon/& lõge illo iniquiora audẽtem/& omnino imbecilliorem/in nostram uenturũ potestatẽ nõ dubito. Cleomedonti. c vi

s Eptem his & triginta quos in camarinensiũ cócione cõtra naturam imanissime cõflatos conquereris: uellem equidem cõtentus esse: & per Iouẽ desidero: sed uideo mihi ꝑ quosdã nõ licere: quin res ulterius ꝑgrediantur. Ipse. n. nõ nouem & triginta fieri cogis: quom te/& stultissimũ Epythersem illis adiicias. Neq; idem est/an uestris me calumniis afficiatis: an pessimi meis pateatis ultionibus. Thimandro. c vij

q Vod in præsentia camarinẽses exercitum cõtra me excitauerint: illius forte temporis tibi solatium prebet: quo magnũ leui de causa bellum ut moueant/a te ꝑsuaderi non potuerũt. Verum quom spes tua te frustrabitur: tunc pro meritis/non eorum quæ fecisti: sed quæ patieris dolebis: quæ tamẽ tibi solatii utilitas? Nam si nos persuasuri fuissemus/ut ueritus es: non temere forsan nostri formidine egisses. Nũc autem ne in cæ

teris qdem rebus minimo nos dolore affecisti. Te aũt neq; idoneũ reddisti: q nostris cruciareris supplicus. Nulla. n. tibi morte opus ẽ: quom tot tot queraris calamitatibus. Immo si fieri posset/lõgius tibi uitæ spatiũ q̃ natura ferat præstari oportet.

Thimandro. cviii

c Onciones tuæ ad camarinenses Thimander & multa eorum cõmiseratio q a nobis interempti sunt/inuitum me p deos cõpulerunt: ut ĩ taurum Cleombrotũ intruderem. Quippe q ueritus sum: ne si ego a cruciatu desisterẽ: desisteres & tu cõtra me ciuitatẽ cõcitare. Libenter. n. rem meã populo gerendã prebeo: q̃ diu tuas perpeti orõnes camarinenses puduerit. Cuius ego cõsilia nõ modo in phalarim: sed ne ĩ phalaridis qdẽ seruulũ nullius momẽti duxerim. Qđ si utile esset camarinẽsibus cũ agrigentinis bellũ gerere: nõ tamẽ facile psuaderi possent: ut id aggrederentur. Nũc autẽ bellũ eis oĩo ipso cõsultore grauius: uel potius ipse orator nõ parui est ad miseriã momenti. Opus tamẽ esset: ut enumeratis belli suscipiẽdi causis plebem cõtra me excitares: ut iis psuasa ciuitate/tu uir bellicosissimus inscribereris. Vltor tãtis de rebus surrexit: sed nõ uultis: sigillatim enim plures causas: longe tamen alienas ostenditis. Verum si quis his omissis: quom fas non uideatur: teipsum pspexerit: grauissime omniũ duxerit puniendũ: qui uendita domo/possessionibus/& si qđ in his paternũ tibi erat mancipium/exercitum contra me alis/& camarinensibus nugas persuades. Quod mihi nihil aliud q̃ te desperasse significat: & merito sane:

ſiquidem multorum cauſa fuiſti:& ciuitatem co‑
gis:temeritatem tuam:nõ ſuã ſequi ſententiam.

Epyſtrato. cix

n Oli me ad tui ultionẽ cogere:quom ter iam
tibi pepercerim:neq; te pıculis amplius exponas:
quoniã aliena a phalaride miſericordia ẽ:quã & ſi
uos deprecationibus colitis:nos tamen tyrannica
ira utemur.

Ariphoeto. cx

n Oli recenſere eorũ numerũ quos in tauro ab
ſũpſimus:plures.n.ſũt:ſi eorũ opa diſqras:
q̃ noia:tamen quom eiuſmodi eſſent:ſub noſtrã
uenerũt poteſtatẽ:ſed nollemus ĩ tã florẽti ætate
ſeniorũ curas ſubires:miſeros.n.qcunq; nos læſe
runt oſtẽdimus.Quom autẽ mutatiões uidere cu
pias:iam deſinas p deos admoneo:non qđ quicq̃
mali abs te pati uerear/neq;.n.muliebri manu in‑
terficietur Phalaris:ſed ne iis annumereris:q̃ i tau
ro pierũt:neq; ut mihi iniuſtæ calũniæ ps ad cru‑
delitatẽ efficiaris:quom te ulciſcar:ꝙ niſi mihi pa
rueris:tibi forſitan maxime expectãdũ eſt:de hac
quoq; admonitiõe poenas luere.

Agemorto. cxi

ſ Enſimus tandẽ agemorte quo pacto rebus
noſtris cõſuluerimus:multis nãq; rõnibus
nos dolore afficit eximius hic pricipatus:p quo
ſtultus ego innumeros labores & picula:ſponte
mea ſubii. Maximũ aũt malũ in eo exptus ſum:
niſi boni & mãſueti uiri a nobis beneficia uelit ac
cipere.Verũ ſi cui indigentiũ aliqd cõferimus/peſ
ſimos eos eſſe neceſſe eſt.Vos.n.probi uiri neſcio
qua rõne mea oía aſpnamini:qd hoc aliud cauſæ
eſt:q̃ ꝙ beneficia accipe formidatis? Quãobrem

ex tot cōdiſcipulis meiſ æqualibus amicis/nō mō nemo me uiſum uenit: ſed ne pollicetur qdē præter Caliſthenē:quē neq; uēturū certo ſcio:& alus huiuſcemodi fortaſſe utimur excuſationibus:ne munera noſtra palā deteſtari uideantur:quorū ut ad me principio uenirēt:alios morbi:alios parentes:plurimos ꝓhibuere reſpublicæ. Te aūt nōdū ad me uocarū memini:quom nihil eſſem cōſecuturus:nec uocarē:nunc maxīe quom adue ſā ualitudinē tuam:& filios poſt meū a patria diſceſſum tibi genitos e Paurola accipiā:& p Iouē tibi cōgratulor/& affinitatis/& ſuſceptorū liberorū gratia: quæ igitur excuſatio tibi relinquitur?ne uidearis formidare.Nā quom nō inuidioſum ad te munuſ quale cū tibiis & cantibus totius ciuitatis ſpectaculo mittendū eſſet:ſed parū auri intempeſta nocte miſiſſem:tanq̄ indignū facinus & ſcelus reieciſti:& merito ſane:impii nanq; uiri:& hoīum cæde coinquinati ea munera erāt. Ah nimiū aſper erga me & iniquus es Agemorte:addo & inhūanus & crudelis:q nulla infoelicis phalaridis miſericordia mouearis:quom tāta ī præſentia miſeria afficiar. Nam quom ea maxime gratia optaſſem principatum:ut ī amicos clariſſimus haberer:dei benignitate q̄primum uota mea conſecutus/nō habeo in quē beneficia cōferam.Sed qđ mihi erat oīum futurū ſolatiū:eo me amici priuatis:neq; erga uos ulla me liberalitate ex rerū mearū copia uti ꝑmittitis. Quo fit:ut quom quæ uobis dare uolumus mūera cōtēnatis.In tyrānidis adulatores & ſcurras qbus dare nolemus/ea cōferre neceſſario cogamur

a Rristhomeni tuo ager datus ē:& Ipolition uacauit crimine:te uero/ut pollicitus es/expectamus. Ego bene ualeo/si bene ualere est:multa me aggresum/& plura assecutum:& deteriorū gratia meliorum etiam poenitere.

Teucro. cxiij

p Hilodemi uxorē Cleenetā quā nosti Teucer quom nuptiarū filie gratia alloq uellē:nego ciis impeditus nō potui:qbus te huc uocassem:ni si ea gratia te syracusis relinquendū statuissem:ex quo plane itelligere potes:serio nos de his ad te scribere. Eam igitur adeas:& qnq; ī dotē talēta ge nero:cui filia nupserit pollicere:nō tam mūeris q̄ reddēdi philodemo debiti gratia. Qđ si qspiā rogaret/unde nobis tot philodemi pecuniæ sint:nescire te:sed ad me q accepim/& eum qui dederit id totū referas:& dato opam/ut Leontes gener acci piatur:uenit enī ad nos:& illā uxorem efflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus:ad te q̄primū misi Si potiorē tamē generū inueniret mater:nihilo segnius dotē pmittas:neq; cōtēdas:siqdē nō unus dūtaxat philodēi gener nobis curæ ē:neq; quom pecuniā liberalitate largimur & nuptias: sed noli quæso tā neglgenter hoc agere:ac si qnq; talenta reddas:sed tāquā accipias. Turpe.n.est data pecu nia male rē gerere:ubi nō ea gratia quā sponte de derimus dedisse uideamur. Neq; qcq̄ tale efficiā: ut dum apđ me philodemi pecuniæ fuerint dānū in filiæ nuptiis impensæ utilitatē mihi attulisse ui deantur. Nam quom nihil eiusmodi me cōmisisse uiderit:nemo id de me poterit suspicari. Vtinā ini

quioribus ubiq; moribus phalarim clamitarent. Cæterū mitte nubenti uirgini quattuor æquales puellas/& muliebres uestes: quas ad te misimus: & aureos.lx.& q̄ primū celebrentur nuptiæ admoneas: siquidē in hūc usq; diem etiā nimiū dilatæ sunt. Munera ꝓmpto & alacri aīo mittas: ut etiā phalaridis sūpru grām assequaris. Et hæc ita se habeant Teucer. In cæteris aūt & tanq̄ uirgini patre & mulieri uiro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quom earū desiderio satisfeceris/nuptias cum matre & magnificas & sumptuosas facito: ne syracusanorū/aut puellæ cognatorū q̄spiā foelici nuptiarum die/miserū ꝓ beato philodemū appellet: sed aduersā eius fortunā exuperemus. Cleænetæ. cxiv

P Hilodemi peregre nauigatio tui quidē uiri: nostri aūt incōparabilis amici: tibi gloriæ/filiæ uero.xx.iam annos domi īnuptæ infoelicitati cædere uidetur. Nupta.n.si post aliquot ānos uiro careat/in uirtute corroboratur. Filia uero præter ætatem uirgo crimine nō caret. Omnibus nāq; hominibus turpissimū uidetur: & ꝓfecto sic ē: ut ultra maturos annos puella innupta domi remaneat. Iampridem.n.illius uitā quemadmodū tuā apud uirū laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco/quā & tu & ille genuistis filiā/solatiū tibi esse existimas. Atqui iniquum est mariti desiderio priuare nuptiis filiā. Neq; idem est carere uiro qui paulo post rediturus sit: & eo cuius nullā adhuc neq; experientiā neque cōsuetudinem habueris: quom naturæ legibus cogaris. Cæterū quom neq; obscuris parētibus/neq; pecuniarum inopia

laboretis:nullo pacto tãtæ infoelicitatis argumẽ tum perpetiaris. Quinq; apud nos talẽta filiæ do tẽ reliqt:quom nauigaret philodemus:neq; qnq; dũtaxat:qppe cui cõmunes sunt phalaridis pecuniæ. Quãobrẽ nescio Cleænete qd differas. Nihil opus ẽ ad filiæ nuptias Philodemi aduẽtu:quæ ĩ eius reditu reiici possunt/nolimus præoccupare. Quæ autẽ ipsa natura inuitis nobis urget:quom fieri possint/ne differamus. Puellæ ætas moras nostras nõ patitur:forsitan philodemus his impeditur causis:quibus patrẽ impediri cõsentaneũ est. Qđ aũt matura uiro puella/præter legẽ/domi desideat:nulla ẽ excusatio. Neq; ĩ præsentia tã patre ei q̃ marito opus ẽ. Tu uero in his necessitatibus & fortunis absenti patri etiã præsentẽ matrẽ addi existimas oportere. Nõ sic inquam:sed si mihi obtempaueris:ut uiro foeliciter/& filiæ decori cõsules. Nã quom alia multa recte absẽte philodemo effeceris:hoc unũ præ oĩbus cõmune bonũ annumerabitur:& pudicã uirginẽ matrimonio honestaueris. Noster aũt Teucer:quom uolueris:& pecunias tibi/& siqd aliud ad nuptias necesse fuerit:dabit. Tu uero quæ uis iubeas:& philodemi ad nuptias reditũ optato:nõ tamẽ ut in illũ puellæ ætatem reiicias: & tuũ erga uirũ desideriũ:ut incolumis sit:atque redeat:& alia huiusmodi nõ minus tui erga ipsũ animi sint testimoniũ.

Teucro. CXV

PHILodemi filiæ nuptias ante tuas nobis redditas litteras audiuimus. Præcurrit enĩ fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea quæ facta sunt quam citissime significandum.

Et si elõginquo res gestas nũtia dea pferat:& nos
nõ imerito ei forsitan succensuimus:quom tales
nos prædicauerint:q quom aliorũ/tũ eius maxĩe
gratia/in tantã dãnamur crudelitatẽ:siquidẽ nos
undiq; malos oĩbus pclamat. Quo fit:ut q nun
quã me uiderint:neq; experti sint:me/ac si ad ho
minum exitium natus sim/uituperẽt. Heæ igitur
meæ calamitates sũt:nec alterius cuiuspiã. Aedes
aũt iqbus & Leontes & theanus primũ coiere:ut
nũc habent:in posterũ quoq; habeãt/permittas:
neq; his hymeneũ laribus amoueas:ubi celebra/
tus est:dignũ donũ & qđ iis q accepturi sunt/pro
betur eas/arbitramur. Carissima.n.coniugibus lo
ca sunt:ubi prima uirginitatis uincula soluerũt.
Inuidia autẽ apud syracusanos dignior Philode/
mus q̃ miseratiõe iudicetur. Et nemo ĩ sũmo foe
licitatis gradu tam fortunatus/q̃ ille ĩ aduersa for
tuna ab inuidis existimetur. Phalarim autẽ odio
habeant oẽs. Neq; enim ĩnoxiũ odiũ recusamus.
Quisque aũt pro se maxĩe cupiat:& si dissimulet
huiusmodi sibi amicos cõparare. Philodemo. cxvi

i N magna mihi stultitia uersari uideris philo
deme:si tot preces & uota a nobis pro reditu
tuo fieri existimas:qnq; talẽtorũ gratia:ne nobis
pereant:quæ nulla utilitatis spe:neq; tuæ amici/
tiæ gratia:dedimus:rem profecto ne uulgo quidẽ
dignã. Quod si oĩo uis a te uideri dotatã filiã:ni
hilominus ista tua sunt. Sin negas:addas his toti
dem:& decem talenta dotem scribe:ut si placuerit
dotis pars phalaridis sit:pars ex philodemi facul
tatibus. Theanus aũt multa & magna de me tibi

referēs / mihi grām reddit. Quod.n.adhuc puella a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleenete & Theano. cxvij

u Estrā beniuolētiā libenter accipimus: quom phalarim tāto studio appellare cōtendatis: meæ ta mē fortunæ & si nos ipsos defendamus / recusāt. Inuenietur.n.nomē ipsum ab ipso genere nulli re prehensioni accusationi ue obnoxiū: Nos aūt ob multa & magna que acerbissimi fati necessitate in uiti egimus / dānamur: & meum nomen nullā aliā ob cām graue est: q̄ qa legibus nō obtem po. Lex uero ipse sum subditis. Quāobrē quā mihi grām phalaridis appellatiōe exhibuistis: eam nunc refe ratis / ne id nomen impositum uelitis.

Himerensibus. cviii

i Vssimus uobis: ut sthesicorū ad nos / & Co nonem & Hermocratem q̄ primū mitteretis. Vos autē eorū loco Sameam & Lycarchū misistis. Qđ si qualem me arbitramini / talis essem: nō ignoro grauissimū aliqd cōtra uos moliri me oportuisse: eo qđ illos mihi nō tradidistis: & cōtinuo ad nos & sthesicorus & conon & hermocrates uenissent. Neq;.n.cynedus Conon uobis curæ est: Samea & Lycarcho clarissimis & uestrum oīum / humanissi mis uiris posthabitis. Verum ego neq; modestos hoīes / & q nullā mihi / neq; patriæ iniuriam intule rint: iniusto afficiendos supplicio: neq; cōmunem græcorum legem uiolandam duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: qbus contra nos tulistis sententiam: sed qd opus est hæc uerbis explicare? quōm & mihi / & ad quos scribo plane nota sint

oia. Atq neq; uos imitatus sum: neque imitabor. Ego inq̃ & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos legatos uestros: quom mihi ex duobus alterũ impune facere licuisset: aut cogere uos: ut pro iis illos ad nos mitteretis: aut iis q in nostra erant potestate supplicio affectis/meam in illos iram effundere. Et profecto eo iam res & in iuste uiuendi necessitates redegistis: ut nihilo nos peiores legatis uestris iterfectis: neq; meliores ser uatis/arbitremini. Cõfusæ.n.iam res meæ sunt & coinquinatæ: & parũ nobis momenti ad hominũ uel beniuolentiã: uel odium iuste an iniuste facia mus esse intelligimus. Et i hãc uos me himerenses conditionem: maxie & uiri illi uestri cõpulistis: & aliorũ q̃dem quæcunq; uestri cã passus sum mala posset uenia dari auctoribus: & præterita oblitera ri. Verũ ꝙ nihil quicq̃ iuste fieri liceat: quæ ꝑ me ritis poena ab iis exigi posset q auctores fuerint. Præterea lõge iniustius esset: ut quidam nostra pe tirẽt iniura: q̃ si eorũ gratia i uos grauius animad uertere cogeremur. Ego tamen Himerenses & si hæc oia reputarem: & indignarer: & tyrãnus habe rem: si nõ quos uellẽ: at q̃bus iterfectis: nihilomi nus uos dolore affecissem: eis peperci: & hospitio acceptos ad uos remisi. Q̃d si uicissim æqui eẽ uo lueritis: que ciuitati uestre calamitates impẽdẽt: in duos uel tres cõuertere satius ducetis. At si conon cuius corpore singuli uestrũ turpiter abusi sũt/in columis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis expectetis: totis nãq; uiribus cõtẽdemus: ne nihilo nos/q̃ opinemini/hũaniores expiamini

Sthesicoro poetæ. cxix

a Vdio te maiorē immodū formidare: quom uires nrās/& quæ ĩ nos molitus es/tecū re/putas. Sed admiror quod nūc tandē formides: & nō quom primū cōtra nos agere coepisti: quom ab iniusta/ut dicebas/tyrannide himerenses uendicare uelles. Cogitabas quæ himerēsibus dicis/forsitan fieri posse. Si igitur mortem/ut sapiētem decet/cōtēnebas: qd nunc stulte pturbaris? quom tibi liceat ea quibus tunc expectatis nihilo imbecilliori aīo fuisti/iam propinquātia generose perferre. Sin autē ut timidus es: sic timide te ad id quod perpessurus es/suppliciū habes. Quid stulte eo in me tempore clamitasti: & talē tibi comparasti inimicum: quom sceleratū me & crudelē appellares: & ex carminibus tuis uerba ĩ me in cōcione effunderes? Quid aūt & musicus & poeta dicēdi figura & uolūtate uitæ studiis cōtraria usus es? quom ociosius uacare musis: neque magis arduas res: q̄ poetā deceat: aggredi posses. Sed quom p poeta remp. gerere desideres: manent te quæ nō poetas neq; musicos: sed populares: q supra uires temere audent: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro poetæ. cxx

t Yranni sumus sthesicore/nō himerensium: sed agrigentinorū: quare tibi ingētes habemus grās: ꝙ minori mihi adest p principatu/maiorem dedisti. Certo tamen scias ꝙ tyrāni agrigentini inimicos nostros ĩ himera ulcisci poterimus.

Sthesicoro poetæ. cxxi

a Vdio te aluntium & alexiā profectū: & nun

tiis p ciuitates missis/pecunias & exercitũ contra me cogere. Nunq̃ ne igitur sthesicore a reip. gerẽdæ temeritate cessabis? quom adeo senex sis: neq; musarũ pudet: quarũ te studiosum profiteris? eas aũt offẽdis: quom iis cõtra meliores uiros utaris neq; filiorũ miseret: q iam uiri sũt: sed temerarius senex i cogendis militibus & pecunia/sponte tua uersaris: cũ inimicũ illis tã grauẽ oppositurus sis q eos tanq̃ laricẽ cõcutiã. Ego qdẽ achiuorũ reditus te scribere/& quorũdã aliorũ heroum stultitiã incusare audio. Tu uero ut ex alexia in himerã tutus reuertaris nihil curas. Sed scias uelim ꝙ manẽt te & caphareia saxa/ & placte/ & caribdis/ & nauplia classis: & nullo pacto manus nrãs effugies: nõ inquã & si qspiã te deus/secundũ uos poetas/ eripiat.

Himerensibus. cxxii

f Thesicorũ & Cononẽ/& dropidã a pachino in pelopõnesum p corinthiis: ad quos eos mittebatis nauigãtes a nobis captos scitote. Dropidã fortasse uobis remittemus. Cononẽ q̃ primũ interfici iussimus. Sthesicorus adhuc saluus ẽ: donec quo eum mortis genere ulcisci uelimus/excogitabimus.

Himerensibus. cxxiii

p Rofecto nobis himerẽses sniam urãm plane ostẽditis: qđ scilicet nihil ĩteresse arbitramini phalarim amicũ ne an inimicũ hẽatis. Deus aũt recte effecit: & firmissime ab eo mihi significatũ. Cõfido etiã alia mihi ad uotũ successura. Cæterũ ego Cononẽ: ut ad uos antea scripsi: interimi q̃ primũ iussi: cũ malũ uirũ/& ĩ ciuitate uestra nulla neq; cognatiõe neq; affinitate iunctũ ĩtelligerẽ. Dropidã

ad uos honoratũ remisi: ut decuit: neq; .n. malus ẽ neq; nos nulla affecit iniuria. De sthesicoro post modũ cõsulrabimus.

Himerensibus. cxxIIII

LIberauimus sthesicorũ himerẽses: & quæcũq; cõtra nos machinatus ẽ nõ uestri gratia: qua sæpius etiã periisset: sed deorũ qbus is curæ est & himerensiũ deorũ atq; heroũ ei cõdonauimus. Nihil .n. habeo qđ illos accusem: & si maiorem imo dum de uobis conqueri possim. Cæterũ ipsi scitis quænam cõtra me adortus sit sthesicorus: sed puduit sacrũ uirũ & sapiẽtia clarũ / & uere musis creditũ: cynædo & scelesto Cononi ãnumerare: & una ĩterimere. Atq; utinã taliũ uirorũ fatũ coercere mihi liceret. Vobis aũt himerenses maiorẽ ĩmodũ cõsulimus: ne sthesicorũ ingrato & ei nõ cõsẽtaneo gerendæ reip. onere distrahatis: siqdẽ ab iis q Alexiam pficiscuntur / accipimus: inuitis hiis se negociis implicat: sed puicacia uestra uicitur. Nolite igitur his ĩ rebus eo uti: qbus non sit idoneus: sed liberũ esse / & lyræ suæ uacare sinite: neq; eiusmodi inimicos ei cõparetis: q nõ itidem fortasse cũ illo agent. Qđ si oĩo opus est q reip. curã suscipiat: tales ei pficiatis: quos cũ coeperimus p utriusq; uestrum uoluntate sine superstitione ulciscamur.

Sthesicoro poetæ. cxxv

OLeũ nõ tui: sed nepotis tui grã misimus. Dignus .n. adolescens ẽ: de quo ratio hẽatur: cũ gĩnicis certaminibus nihilo sit Agesilao ĩferior. Eqdẽ q̃tũ ĩ nobis ẽ: sũmus euaderet uelim. Argẽtũ qđ a nobis corã accipe noluisti: nisi ĩ præsentia accepis

ꝑditiõis te apđ himerẽses insinuabimus. Et si ita constiterit grauius ꝑscõ hoc fuerit q̃ que ad te primũ mittere decreuimus. Ceterũ age sthesicore hæc musarũ studia: quarũ grã & clarior oĩbus es & admirabilior: & ama/ & cõplectere: expectabã in quibus maxĩe probatus es similis calidissimus esses.

Sthesicoro poetæ. cxxvi

t. V de nobis sthesicore nihil quicq̃ neq; uersibus: neq; alia rõne dicas. Nihil. n. mihi potius ẽ: q̃ si meæ taceãtur: de aliis sine inuidia arbitratu tuo loq poteris: & dea tibi inspiret. Ciuiles aũt curas nostro maxime exemplo fugias: qui cum omniũ beatissimi uideamur/ nobis cõscii sumus quantis afficiamur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatã spõte nostra tyrannidem hæc pati uidemur: tibi aũt remp. gerẽti grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus nostris in præsentia omissis: tuas cõsidera diligentius. Nemo enim pro meliori huiusmodi uiuendi rõne suscepta remp. gessit. Verũ tamẽ tecũ reputa: quænã supiori tpre passus sis: quæue tibi ĩpenderãt: nisi talis tibi fuissem inimicus. At præstat qdem/ & si res ad uota fortunæ benignitate succedãt: ne oĩa ad eius licẽtiã expiaris. Et. n. tu in præsentia neq; himerensium tyrannus es: neq; omnibus: quemadmodum nos inimicus: sed rempu. geris: & amicos: ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti: quorum gratia nostras suscepisti inimicitias. Equidem/ si liceret: tui cõiectura accepta/ nollem esse tyrannus. Tu tamen quot & quanta ab eis passus sis/ tecum reputa. Quod si eum q a ciuibus suis bona plurima/ nullum aũt malum

cõtumeliã ue accepit: nõ secus ac te ipsum cõside raueris: certo itelliges uirũ illũ: qui ciuili admini stratione omissa/priuatis rebus uacauerit: maxĩe fortuna sua delectari. Sthesicoro poetæ. CXXVII

n Oli curare sthesicore Euboli & Eriphãdis tui apđ me accusatõnẽ: neq; ullo pacto doleas ꝙ insidiarũ cãs cõtra nos ĩ re/& pulcherrima tua car mia rettulerit. Et.n. ꝙ nobis piculũ ĩ himera ipen derit: tu nosti. Qđ aũt nihil grauius ppessi sumus delectari te magis q̃ illorũ grã dolere oportet: & ꝙ poemata q̃ tibi deæ ĩspirãt tãtas uires habuerit: & ꝙ nos siq d tibi curæ sumus seruati sumus icolu mes. Quæ.n. cõposuisti/ui sua/plus q̃ lyra patia/ rur/possunt: & phalaris maior ẽ q̃ q possit iterimi. Nos aũt cũ maxime piclitaremur: & tyrãnũ gessi/ mus: & familiaritatẽ seruauimus: neq; te qcq̃ accu samus: cũ in uitæ piculũ/uel in ipsã potius mortẽ ĩciderimus. Neq;.n. si ipiis suis cõsiliis satisfecissẽt id pbasset sthesicorus. Tu forsitã diuinis tuis car minibus tyranni cædẽ laudibus psecutus es: neq; nos siqs tuas laudarit rõnes/tyranni cædẽ iproba mus: sed phalaridis: hoiem.n. interimere hoc ẽ nõ tyrannũ: siqdẽ/ut nosti/nõ sum auctor iniuriatũ: sed propulsator. Neq; dropidas/neq; illius proba tus uir: sed neq; nostri ipse liberator Iuppiter rure in tẽplo cũ Eubolo & Eriphãto uiris iniquissimis pmanere posset: in qbus iustus factus sum: & pro cul a tyrãnide. Cynædus aũt Conõ & theagoras: q cædẽ nobis machinati sũt: necnõ amithidas & pe/ ricles/& alii eiusmodi iustissima ulriõis lege perie runt: quos & si nõ tãta mihi uis esset/modo ultus

mori nō recusarē. Dicant me homicidā/impiū/sce/
leratū/tyrannū/multis & magnis sceleribus cōta/
minatum: neq; siquid grauius in mentē uenit mi
hi parcant. Nā apđ bonos uiros uitupari mihi ui
deret: si sceleratissimi me hoīes laudarent. Quorū
alios in taurū coniectos cremauimus. Alios cruci
affiximus: cum opus esset ut de se reliquis specta
culū atq; exemplū preberēt: ne qd cōtra nos mo/
lirentur. Aliis oculos effodimus. Alii mutilatis
membris rota uersati sunt. Aliis capita pelle nuda
uimus. Hi oēs iniuste in nos machinati / iure ipso
crudelissimā mortē luerūt. Ecōtra quos tyrannos
nos esse confitemur: neq; negamus ad malorū ul
tionē tyrannidē desiderare: neq; in eos crudeles in
humaniq; esse desistemus. Erga bonos aūt tales
sumus/quales ante tyrannidē. Nolim putes sthe/
sicore cum poemata in tyrannū scribis/te in phala
rim scribere: sed prompto aīo deos cōplectere: ni/
hil nos reueritus: neq; quicq̄ qđ ī mentem uenit
reiicias. Nemo enim phalarim/præter fatū/qđ ab
ineunte ætate: & si uatū carmina cōticeant: in nos
habemus: īterficiet. Id cū necessario uenerit: quan
docūq; uolet: tanquā debitū accipiemus. Verum
Eubolo & cæteris homicidis: quom inuitis fatis
nobis insidias molirētur: meritum retrulimus gra
tiam: nō eam quæ lege hominibus qui tyranni cæ
de inanē gloriā aucupantur: sed quæ a tyranno oī
lege potentiore/referri cōueniat. Palis. n. pectorū
tenus corā himerensibus affixi: & aliis affecti sup
pliciis in cruciatu pnoctarūt. Tu uero ad multos
ānos foeliciter uiuas: nec eiusmōi qcq̄ perpetreris

oro:tua nanq; iustitia hoc tibi euenturum pollicetur:neq; unq̃ phalarim ĩ necessitatem adducas:ut talem in re experiaris. Curæ aũt tibi sint musarum gloriosissimi labores:quos ad me quæso mittas: ut præsentibus nos leuent solicitudinibus.

Androcli. cxxviii

e Ggo quidẽ cõsulto lrãs ad sthesicorũ misi: nihilo me iniquiore aio Euboli in eum tulisse calumnias:& tu hoc mihi dato beneficiũ:ut fideiussorẽ te exhibeas:nihil eũ cõtra me machinatũ me mihi ꝑsuasisse. Potius.n.neq; illos qdem primum quas cõfessi sũt insidiis q sthesicori poematis gratia/& nõ suapte malitia me adortos existimabo.

Aristoloco. cxxix

s I iccirco cõtra me tragoedias scribere induceris:ꝙ captum a me sthesicorũ dignũ quẽ liberarẽ existimaui:ac si in oẽs poetas humanissimum me exhibeã:lõge a ueritate aberras. Non.n.pari rõne poetas/sed bonos poetas. Neq; inimicos:sed generosi aĩ inimicos probamus. Tu aũt cum poeta quidẽ malus sis:inimicus uero ignauus/& aĩ ui/& poetica facultate/sthesicoro te æquiparas. Sed qd ego interesse censeã:q̃primũ cognosces:nõ eorum gratia quæ contra nos scribis:siquidẽ admodum degeneris aĩ essem:si fabulas tuas curarem. Sed quoniã cũ tã malus & inimicus sis & poeta: pari'te honore & sthesicorum dignum arbitraris.

Sthesicoro poetæ. cxxx

n Icocles siracusanus:nõ ignoras fortasse quẽ dico:nã propter familiæ nobilitatem non is est q possit ignorari a sthesicoro:uxoris suæ obitũ gra

ui & īmodico dolore luctuq; prosequitur:nec im/
merito. Euenit.n.ut eandem & sororis ex matre fi
liam haberet & uxorē. Is inq̄ nicocles:cū mutuū
inter nos amorem intelligeret:Cleonicū fratrē ad
me misit:q a me suo noīe peteret:ut te orarē uxo
rem suā tuis uersibus cōmendares. Et.n.ut a sira/
cusanis accepimus:q cū reliquas uirtutes:tum in/
credibilem eius pudicitiam testantur:nō indigna
est quæ ore tuo laudetur. Nam & si cauendum sit
in nostræ ætatis hoīes quicquam laudis scribere
ne poesis uenalis uideatur:sitq; & fidele officiū:
neq; sententia nostra improbandum:noli tamen
tui ægre animi consuetudine abiecta/meas preces
cōtemnere. Non.n.decet petentē phalarim negli/
gi a sthesicoro:nō ꝙ aliquo meo in te officio de/
beas: sed quod habitā de te erga nos opinionem
cōfirmari postulamus. Da igitur prompto aīo in
genio tuo dignum beneficium:quod mihi ipsi ef
flagito:accipiam autem in amicū. Reliquū est:ut
ad gratiam Clearisthem syracusanā genere/Eche/
cratidæ filiā Nicoclis: ut diximus:& sororis filiā
& uxorem/& matrimonio iunctam ānos.vi.trige
simo uita functā morbo:duobus relictis filiis an/
notes. Capita subiectæ materiæ hæc sunt. Inspirēt
autem tibi in his uersibus:quæ tecū semper sunt
deæ:& tuū sactū & gloriosum caput musæ exor/
net cognatio:quom aliis laudibus/tum his quas
ad te in Clearistem missimus.

Nicocli. cxxxi

m Isimus ad sthesicorū quemadmodū sup ele/
gia rogasti:& argumentum ei exposuimus:

ut oportuit. Is libēs mihi ꝓ ingenio suo se factu-
rū ꝓmisit: forsitan. n. existimauit sapiētiā suā moe
roris tibi solatiū allaturā. Hic autē dolor difficilis
cōsolatu ē: & q̄ ut uerbis leuari possit grauior. Nā
cum duplicis necessitudinis noie deuincereris: de
utroque doles: sororis scilicet filia / & uxore carissi
ma: forma qdē egregia / pudicitia uero tāta: ut nul
li post se mulieri secūdum reliquerit locū. Quare
ꝑturbato aīo & oī spe amissa nūq̄ lachrymas re
mittis: & uix tuæ consulis saluti. Atq nō grauius
res hūanæ ferēdæ sunt / q̄ possit aīus tolerare: neq;
uirtute dignū effeceris: si moerore dispeas: & cala
mitate miserabili uictū te ꝓfitearis. Verū age Ni-
cocles paulisp dolore remisso: miserā hoīum uitā
cōsidera: & quæ nostra sit cōditio. Singuli ad īnu
meras nascimur miserias: & cū uita defūgimur: tū
miseri eē desinimus. Iocūdā aūt hāc uitā ducimus
eo ꝙ nihil morte grauius opinamur: ut etiā q āte
nos moriūtur / misereamur: cū minime nos lateat
nō multo post idē nobis iter necessario cōficiēdū
Neq; potius eorū grā / q̄ nostra / lachrymas effūdē
das huiuscemōi hūana cōditio Nicocles: & ad hūc
exitū oēs uiuius. Nec ē rerū oīum quæ īperiosius
hūano generi domīetur. Idē fatū mortaliū oīum
est: & a nemine mutari pōt. Vides ne me tyrannū
quem oēs hoīes uiolētissimū arbitrantur: & si me
oēs uiolentiorē predicarēt / mortē tamē nulla rōne
supare: neq; quicquam grauius ī eam aīaduertere
possem: sed ei cædā: cū ultimus uitæ dies aduene-
rit. Atq; utinā ad hoc etiam assecuti essemus prīci
patū: nō ut meipsū a morte uendicarē. Nā fortasse

ante præstitutã diem morte dignos nos q̃spiã di/
xerit:neq; nos cõtradicimus:sed ut ab iis q & uir
tute & moribus q̃ longissima uita digni sunt:fata
lẽ arceremus necessitatẽ. Verũ cũ illa i nos/nõ nos
in illã tyrãnidẽ exerceamus:æquo aio ferẽdũ est:
nõ ea tãtũ rõne:q nihil luctu nostro ꝓficere pos
sumus:sed q illius aiam:si se tãto dolore torque/
ri senserit:doliturã i morte credibile est:cũ te & ui
ta plurimũ delectauerit:& quæ tibi grata erant in
credibili letitia prosecuta sit. Neq; p iouem tibi so
li qđ tali uxore priuatus sis:sed & illi qđ tali uiro
ægre ferẽdũ est. Cũ igitur neq; primus neq; solus
in hæc mala iciderís:hũana tibi æquo aio toleran
da ꝑsuadeas:si nõ meo exẽplo:q multis & uariis
calamitatibus agitatus ꝓmptissimo aio mortem
expecto. At saltem pp naturæ æqualitatem:qppe
quæ oibus cõis sit:q̃uis a plerisq; maiorẽ imodũ
formidetur. Qui aũt ea nõ iniquiore aio ferũt:hi
tranqlliore uita fruuntur. Sthesicoro poetæ. cxxxii

q Vod carmina pro Clearisthe edideris/magna
tibi & imortalis gratia habetur. Promptũ.n.
precibus meis te exhibuisti: & singulis argumẽtis
icredibili artificio te accomodasti:& carmĩs tui ele
gãtia maiorem imodũ ꝓbata ẽ:nõ mihi dũtaxat:
me enim oĩa sthesicori æque delectãt:sed cõpluri
bus agrigentinorũ una audientibus. Extabũt aũt
nõ apđ eos tantũ q ea audierũt: & q i presẽtia sũt
hoies:sed i oium qui post nos futuri sũt mẽoria.
Gratiã igitur pro his uersibus tibi:ut dixi:debeo:
meo nanq; hortatu/& huius ætatis & futuris ho/
minibus/tales musarũ cantus largitus es. De me

aút ꝙ ꝑ epiſtolã tuã ſignificaſti: ꝑ hoſpitalẽ Iouẽ ꝑ cõmunes lares: nihil neq; ut peſſimus ſim: neq; ut bonus/in poemate tuo memieris. Mea ſiquidẽ fortũa fit: ut aures a noie meo abhorreant. Scribatur phalaris i ipſo ſtheſicoro/ſiue melior q̃ hoĩum opinio ferat: ſiue cõtra habeatur. Pelopidæ. cxxxiii

q Vod me rogabas ad ſtheſicorũ nullo pacto ſcriberẽ: neq; ſi ſcriberẽ mihi morẽ gereret: ut ĩ quempiã uita functũ carmen ederet: ſatis gratiæ ab eo accepiſſe mihi uideor: qđ ĩ nicoclis uxorem carmẽ fecerit. Tu igitur qd uis a nobis optato: ꝙ non in aliena: ſed in noſtra ſit poteſtate.

Filiabus ſtheſicori. cxxxiiii

m Eroris ueſtri filiæ: quã nã aptiorẽ uobis cõſolationẽ qſpiã afferat q̃ uirtutẽ parẽtis ſuꝑ quo lugeris? Non. n. lachrymis Stheſicorus: ſed laudibus ꝓſequẽdus ẽ. Eqdẽ nolim oĩo uos neq; mortuos lugere: neq; plãgere/nõ qn cõiter hi affectus neceſſario oĩbus accidãt: ſed quoniã miſerorũ ſint quorũ nõ mors: ſed uita: uel potius longe magis debeat deplorari. Nõ ſtheſicori q tot ãnos cũ ſanctiſſimis diebus ĩ choreis & cãtibus muſarũ uixit: cuius nomen in honoribus & laureis ĩmortale ſeruabitur: qđ profecto neq; hac/neq; uenturis ætatibus/maius futurũ ſit: ſiquidem nõ alia q̃ ĩmortalis/& oĩa continentis dei ſorte ſtheſicorus frui mihi uidetur. Quare magni & clariſſimi patris filiæ quæ tanto parente digna ſint uos ſapere oportet. Non. n. parum uobis cõtemnẽdum eſt: ut nõ multo eo ĩferiores efficiamini. Sed & nolite foelicem herois ſortem deplorare: nõ breui tantum: ſed ſæ

culis oibus beatum:neq; honorum quos illi tan/
quam deo himerenses decreuerunt/clarissimã glo
riam auferatis. Nõ enim ille:ꝙ nos certo scimus:
ægre tulit urgẽtis fati necessitatem. Neq; hi cum
clarissimos heroas q ꝓ gloria occubuerũt:in pul
cherrimis cecinisset poematibus: quæ uobis pos
sessio dignissima sunt/& exempla uitæ honestissi
ma. Ipse cũ diem suum obiret/ nõ impauidus per
stitit. Certo nãq; scitore filiæ:cum a nobis captus
sthesicorus in nrãm uenisset potestatẽ:nihil qcq̃
formidauit:neq; tanq̃ graue quoddam perpessu/
rus/fractus aio est. Quippe qui longe generosior
captiuus nobis uisus sit/q̃ hostis. Victa igitur ty/
rãnidis nostræ acerbitas ab eius sapientia ẽ:nõ ꝙ
quicquã uellem ĩ eum grauius aĩaduertere:sed cũ
cruciatus meos mũeri ascribebat. Ego.n.innume
ris eum laboribus capere conatus cum assecutus
sum:nihil habui qđ mallẽ/q̃ gratiã ei habere:ut a
me beneficiũ acciperet. Ex quo nõ deberi mihi ab
eo gratiam/ꝙ duodecim eum annos/tot enim po
stea uixit/seruauerim:sed ei me arbitror debere:ꝙ
& alia nos corroborauit:& solus omniũ:ut mor/
rem contemneremus:effecit. Teucro. cxxxv

c. Aptiuorum pretia quæ a thauromenitanis
accepimus/nõ nostra:sed sthesicori gratia:
reddas. Viuit enim ille ad eorum usum:qui a nõ
bis accepturi sunt beneficium:cum aliud a me pe
tieris. Verum ei gratia perit:cum in ingratos col/
locetur. Filiabus sthesicori. cxxxvi

t. Hauromenitani pro quibus ad me scribitis
mandatum a patre:cum uita defungeretur:

habuisse:nulla digni sunt clemẽtia. Hi.n.ne mini mũ quidẽ a me offensi:aduersum me bellũ susce/perunt. Sthesicorus uero non hoc mõ qđ petitis: ut scilicet captiuorũ pretia quæ a thauromẽitanis exegimus:reddi mandemus. Sed qd uis/etiã supra uires nrãs a nobis ꝓmeritus ẽ. Licet.n.mortuus nõnullis uideatur:nemo tamẽ q recte sentiat:id dixerit. Mihi quidẽ sthesicorus uiuit:neq; tãtũ apđ me thauromenitarũ odiũ ualeat:ut sthesicoro aliqd petẽti:qđ phalaris hẽat/negetur. Omnes nãq; hoĩes ab illo uinci decet:me aũt oĩum maxĩe:qui ĩ tot hoĩum milibus quot exptus sum:præstãtioris aĩ uiderim neminẽ. Nos igitur thauromenitãis pecũias reddi iussimus:neq; mediusfidius hãc patri uestro gratiã referre:sed ab eo potius accepisse existimamus.

Crisippo. cxxxviii

n Eq; primũ quom thauromenitanis bellũ iniuste cõtra nos inferẽtibus eorũ captiuos:accepto premio/liberauimus:eis blãditi sumus. Cõmunem.n.græcorũ legẽ abrogare noluimus:neq; cũ postea acceptũ pretiũ ea reddidimus rõne:ut illis beneficiũ ĩpartiremur:quẽadmodũ exprobrasti. Sthesicoro aũt p filias legato obtempauimus Thauromẽitani igitur mortuo sthesicoro:eorũ q̃ a nobis assecuti sunt/sibi habẽdã grãm sciãt. Sthesicorus aũt suis moribus. Ego qdẽ quom multis & magnis de rebus ei grãm debere intelligã:neq; legationẽ eius obliuiõi mãdabo:neq; ignoro cũ p eã hoc a me petit/& asseqtur. Thauromenitãos qdẽ pecuniarũ beneficiũ:nos aũt hũanitatis:qua oẽs ꝑrsus nos exptes existimãt:testĩoniũ accipe.

e Go q̃dẽ oĩa sthesicori grã facere parus sum ut tã & si cõtra ipsa fata arma sũere oporteret: de morte cõtẽdere nõ piget: ut diuinũ uirũ & a uobis & cæteris hoibus carminis elegãtia laudatũ libera rẽ: quẽ sci ssimæ musæ oibus prætulerũt uatibus: p quẽ & cantus & choreæ plurimũ ualuerũt. Verũ aĩaduertite ubicũq; sepultus sit sthesicorus himerensẽ esse: & suarũ uirtutũ grã oĩs etiã patriæ ciuis uocabitur. Manebit aũt uester/neq; mortuũ sthesicorũ: sed ĩ poematibus suis: quæ cũ uniuerso orbe cõicauit/uiuere arbitremini. Veniat uobis ĩ mentẽ himerenses apd̃ uos eum genitũ/educatũ/eruditũ ĩ uersibus poematibusq; cõsenuisse. Apd̃ cathãios aũt & q̃dẽ uolẽtes/naturæ cessisse. Et in himera tẽplũ sthesicoro ĩmortale uirtutis eius monumẽtũ condatur. In cathania uero sepulchrũ. Supra hoc: ut satius uobis uisũ fuerit/cõsulteris. Neq; pecũiis q̃tũ nobis erit facultatis/neq; armis egere uos arbitremini. Vnũ tamẽ aĩaduertatis uelim: neq; decori uobis: cũ siculi sitis/futurũ: in sicilia ciuitatẽ capere: neq; si nõ caperis tutũ. Cæterũ nolite sthesicori obitũ fletu & plantibus proseq: neq; illius casu soliciremini. Mortuũ nãq; sthesicori corpus ẽ: nomẽ aũt perpetuo in uita q̃dẽ gloriosũ: in memoria aũt beatũ seruabitur. Preterea carmina & uaria poematũ eius genera & publice in oibus tẽplis & priuatim q̃sq; domi hẽat: & hortor/ & admoneo. Tũc. n. uere morietur sthesicorus: cum carminum eius monumẽta nõ amplius extiterit. Quãobrem ad alios quoq; hoies ea mittenda curetis diligen-

ter: nõ ignari lõge maiorẽ: quæ talẽ uirũ tulerit ci
uitatem q̃ qui miserit/laudem consecuturam.

Alphonso regi.

q Vatuor phalaridis epistolas quas nũp ĩ alio
libello inuẽtas ĩ latinũ traduxi/solita clemẽtia tua
accipias oro diue alphõse: q miro amore & lrãs &
lrãrum studiosos ãplecteris/foues/extollis. Paruũ
ꝓfecto munusculũ: nõ tamẽ/ut spo/serenitati tuæ
ingratũ. In his. n. dignã pricipe liberalitatẽ/clemẽ
tiam/aĩ magnitudinem cognosces. Atq; utinã nõ
primũ oẽs editas ĩmortali nomĩ tuo ĩscriberẽ. Sed
qđ fcũm est/accusari potius q̃ emẽdari licet: neq;
optiõis ulla utilitas ẽ: cũ res ĩ ĩtegrũ restitui neqt.
Verũ si serenitati tuæ studiũ meũ placere itellexe
ro: qcqd deinceps aggrediar/foelicissimo nomĩ tuo
libẽs dedicabo. Phalaris aphilãtĩ & trasibulo.

q Vas mutuo uobis pecunias dedimus: teucro
reddidisse dicitis. Teucer recepisse negat. Mi
hi hercle nulla cã ẽ cur aut uobis/aut illi nõ credã.
Is solũ a uobis soluti debiti fidẽ petit. Vos ei tãq̃
amico reddidisse asseritis: Quãobrẽ ueritatis igna
rus/ne cuipiã utrũm diffidere uidear: ac si accepim
rõnes urãs admitto. Atq; utinã potius semꝑ me
ueritas lateat q̃ fraudẽ deprehẽdã. Satius. n. multa
rũ pecuniarũ q̃ aĩcorũ dãnũ arbitror: quandoqdẽ
necesse ẽ ut re deprehẽsa q mẽtiẽdo mihi iniurias
intulerũt/pro amicis inimici apud me habeantur.

Paurolæ filio.

n On multas ꝑ deos ĩmortales a me pecũias re
petere arbitror: sed facultates meas minores sẽtio
q̃ ut filii possim uirtuti obtempare. Sed utinã in

tot quot dicis ĩpẽdas:qđ si ita facies/aĩcis potius q accipiãt q̃ patris beniuolẽtia carebis:quẽ.n.clara præcedit largitio:seq̃tur ut aĩ sui magnitudine digna possideat. Vbi uero ad agendũ q̃s ꝓmpte accesserit:ei fortũa officiosã sese paratãq; exhibet Noli igitur me qcq̃ ueritus huiusmodi uti uerbis ac suspicari/tanq̃ nõ libẽter pauca ĩ filiũ cõferã:cuius grã oĩa cõparaui. Tãtũ.n.abest:ut ĩ aĩcos liberalitatis reprehẽdã:ut ĩcredibiliter delectatus te admoneã:quæ tãta hũanitate digna sunt sentias:ut nõ solũ ĩ præsẽtia aĩ tui magnitudinẽ ostẽdas:sed hac tibi obsequẽte fortuna:eandẽ semꝑ serues uolũtatẽ. Qđ igitur tibi generose Paurola damus:libenter damus:& abs te recipimus gratiam:cũ istũ impendendi modũ teneas:qui tam bonam spem præ se ferat:& uirtutem. Peristheni.

e Vboli & Eriphandi q ĩ me cõiurauerũt uxores quas captiuas ad me & tanq̃ pituras misisti:cũ ante hac enixæ interimere studuissem:nũc tãdẽ seruãdas censui. Admiraris ꝓfecto ꝙ meam ĩ eas irã extĩxerim:sed si cãm audieris:qđ ob incredibilẽ quãdã earũ aĩ nobilitatẽ:lõge magis admirabeeris. Nam cũ eas ꝑcõtarer an insidiarũ ĩ me cõsciæ maritis suis fuissent:nõ id mõ:sed una quoq; cũ illis impetũ in tyrannũ facturas sese asseuerauerunt. Et cũ quanã mea uel magna uel ꝑua iniuria peterẽ:priuata quidem nulla:sed publica dixerũt: Cõmunẽ nanq; esse iniuriã liberã seruire ciuitatẽ. Rursum quonã pacto sui ĩ me odii meritũ supplicium sumerẽ:interrogata morte respõderũt. Quam obrem q tanta uirtute & animi magnitudĩe morerentur:eos uiuere & nõ mori arbitratus Peristhe/

nes oportere: & ego iuste peperci. Et tu quicquid cũ iis coepisti/accersitis earũ necessariis redde: ne ullã accepisse iniuriam cõqueri possint. Euanoro.

e T te & himerẽses oẽs/imo plurimos siculorũ nosse arbitror: q in himera cõpositis ĩ me insidiis/utpote iustior/cõiuratos exupaui. Nõ.n. tẽtati facinoris ĩ tẽplo suo Iuppiter tã iniquus iudex extitisset: ut iuste illos rẽ aggressos tanq̃ iniustos in eius tradidissent potestatẽ: q merito ab iis fuisset piturus: hæc nemo aliter existimaret. Verũ cũ audiã sthesicorũ ægre ferre: q insidiarũ cãm in suã poesim Eubolus & eriphãdus retulerit: nollẽ eũ ac si mihi id psuaserit/ægre ferre. Nã si eius poematibus/ut dicũt/attendissent: nõ desperãtis ĩ probitatis: sed sũmæ bonitatis premiũ accepissent.

Frãciscus arhetinus Clar. atq; præstan. Iuriscon. Francisco pelato patauino regio cõsiliario S.D.

f Cripsisti ad me Frãcisce patauine uir eximie ut epistolas phalaridis quas paulo ãte e græco ĩ latinũ traduxerã: ad te mitterẽ. Qua ex re q̃ti me faciat humanitas tua/ostendis: qui res meas: licet incultas/p tua in me beniuolentia: quæ a doctore tuo legerentur/dignas duxisti. Ego aũt & si ante acceptas lrãs tuas de his ad te mittẽdis cogitassem: dedisti tamẽ/ne arrogãtiæ arguerer: q eas ad talẽ uirũ mittere auderem. Nũc cũ spõte tua petas: tã libenti aĩo ad te mitto: ut non dare: sed accipere beneficiũ mihi uidear. Nã si subtili & pspicaci iudicio tuo laudabũtur: eas in mediũ pferre ausus: doctorũ iudiciũ non ãplius formidabo. Vale.

Impressum florentiæ p Antoniũ uenetum.